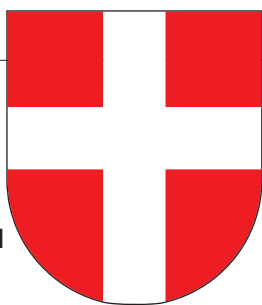


8-9

Нині регіон може похвалитися потужним індустріальним потенціалом та унікальними рекреаційними територіями



«Як підвищити імунітет влітку? Як подолати аутоімунне захворювання? Чи можна захистити себе від алергії?» На ці та інші питання відповість наступний гість нашої редакції — директор Київського центру клінічної імунології Олег Володимирович НАЗАР. Поставити свої запитання ви зможете 10 червня з 11.00 до 12.00 за телефоном: 253-15-83. Крім того, можете надсилати запитання завчасно на електронну скриньку: imrich@ukcc.com.ua



ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ
ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

П'ЯТНИЦЯ, 10 ЧЕРВНЯ 2011 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№ 105 (4503)

ЦИТАТА ДНЯ

ВІКТОР ЯНУКОВИЧ:



Президент про нагальну потребу прикладних досліджень

«Наука повинна бути ключовим інструментом у подальшій модернізації нашої держави, зміцненні її конкурентоспроможності».

3

Сланцевий газ — близька перспектива

ЕНЕРГОБЕЗПЕКА. Україна планує через 5 — 7 років почати видобуток сланцевого газу. Про це сказав міністр палива і енергетики Юрій Бойко.

«Ми уважно вивчаємо досвід Америки в цій технічній революції. Ми намагаємося пройти цей шлях швидше, ніж в Америці — там було потрібно 20 років на реалізацію проекту. Я думаю, що у нас піде на це не більше 5—7 років», — сказав міністр.

При цьому він зазначив, що ми вже почали цей процес, видали першу ліцензію, підготували аукціони. Американські компанії вже підписали угоди з нашими національними компаніями, щоб почати цю роботу, повідомляє прес-служба Міненерговугілля.

Раніше міністр заявляв, що Україна планує до середини 2012 року оцінити потенційні запаси сланцевого газу. Експерти зі США вважають, що ситуація зі сланцевим газом в Україні ще більш приваблива, ніж у них. Зараз наша держава активно веде переговори з провідними світовими енергетичними компаніями, що мають досвід розробки і видобутку сланцевого газу, повідомляє УНІАН.

ЦИФРА ДНЯ

15% населення

користується в країні тим чи тим видом страхування. Таку статистику наводить Ліга страхових організацій України

«Малий Босфор» — «слабка ланка» в геополітичному пасьянсі?



6-7

НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА. Україна має всі юридично-правові підстави зайняти тверду, принципову позицію у відстоюванні національних інтересів у дельті Дунаю

Вибоїн більше, ніж доріг

ЗАСІДАННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ. Місцева влада виявилася нездатною ефективно використати значні бюджетні кошти для потреб дорожнього господарства

Юрій МЕДУНИЦЯ,
«Урядовий кур'єр»

До відкриття Євро-2012 залишається вже менше року. Іноземні гості складатимуть враження про нашу країну не лише зі стану стадіонів і рівня

загального сервісу. Перше, із чим вони ознайомляться, будуть дороги. На сьогодні їх стан не задовольняє нікого — ані простих громадян, ані владу. Тож учорашнє розширене засідання уряду за участю відповідальних посадовців обласних

державних адміністрацій було присвячено саме цій болючій темі.

Без зайвої розкачки Прем'єр-міністр Микола Азаров одразу ж констатував: «Сьогодні стан наших доріг не відповідає сучасним вимогам». Стосується це

всього дорожнього комплексу, як державного, так і комунального. Хоча на їх ремонт та подальший розвиток і спрямовано значні кошти, вони використовуються неефективно.

Існують конкретні доручення Президента і уряду, ухвалено

низку рішень, а позитивних зрушень досі не видно. Відсутні сприятливі умови для залучення інвестицій, державно-приватне партнерство залишається лише на папері, ніхто не чув і про концесійні проекти.

2



КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України 3 9 червня 2011 року

USD 797.3500
за 100 доларів США

EUR 1164.7689
за 100 євро

RUB 2.8801
за 10 рублів

/ AU 122433.09

AG 2888.00

PT 144958.23

PD 63947.47
за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Вибоїн більше, ніж доріг

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Небажання
чи невміння?

Миколу Азарова вражає бездіяльність місцевої влади щодо ремонту вулиць і доріг комунальної власності: «Надворі літо, а повні переліки об'єктів затвердили тільки 20 областей, а роботи розпочали тільки 16 областей. Із 784 млн грн субвенцій, отриманих облдержадміністраціями, підприємцями освоїли 57 млн лише в 11 областях».

Назвав він і конкретні адреси безгосподарності. Це Донецька, Львівська, Луганська, Чернігівська області. Там не лише не розпочато ремонт і будівництво доріг комунальної власності за рахунок бюджетних субвенцій — не затверджено навіть повних переліків запланованих робіт. Недалеко від них пішли і в Кримській автономії, Сумській, Тернопільській, Житомирській, Запорізькій областях.

«Складалася парадоксальна ситуація, — з усього видно, нерви Прем'єра натягнулися у струну, — коли рішення прийнято, кошти виділено і фактично перераховано на казначейські рахунки, а зрушень немає, роботи не виконуються. Що це? Безвідповідальність, небажання, невміння?!»

І це при тому, що регіони отримали достатню самостійність у фінансових питаннях. Крім задоволеної субвенції з держбюджету на потреби дорожнього господарства, на місцях можуть скористатися й власним ресурсом: отриманими коштами від першої реєстрації транспортних засобів, податком з їх власників, який за перехідними положеннями Податкового кодексу сплачується за минулий рік. Загалом це ще 300 млн грн.

У цілому, поділившись невеликими думками Микола

Азаров, місцеві бюджети для проведення запланованих дорожніх робіт акумулювали на початок літа 1,1 млрд грн. Це в півтора раза більше, ніж було торік. «На жаль, ні громадяни, ні уряд не бачать адекватних позитивних зрушень, — наголосив глава Кабміну. — А між селами, за деяким винятком, досі можна проїхати тільки на тракторах або зі швидкістю 20 кілометрів на годину».

Вихід із ситуації він вважає у наданні більших прав регіональним органам управління з обов'язковим посиленням відповідальності, а також — у створенні конкурентного середовища в сфері ремонту й утримання доріг. Діяти, переконаний Прем'єр, слід рішуче, не гаючи дорожнього часу.

Асфальтом до
Пересопниці

За інформацією голови Укравтодору Володимира Демішкана, якою він поділився в ході традиційного урядового брифінгу, Президент поставив перед відомством завдання відкрити рух на 1500 км автошляхів загального користування. Станом на 8 червня відремонтовано 47 101 км, із них 10 843 км доріг державного і 36 258 км місцевого значення. Загалом, сезон ремонтних робіт на дорогах у розпалі, повідомив чиновник.

Водночас ремонт комунальних доріг буде завершено вже до кінця липня.

Для цього у березні з державного бюджету було виділено 714 млн грн. Нині добігають кінця необхідні тендери. Хоча їх проведення істотно й уповільнює проведення ремонтних робіт, але закон — є закон.

До Євро-2012 в Україні буде відремонтовано 600 км доріг за 2,6 млрд грн, а також частково за кошти залученого кредиту обсягом



Кошти на ремонт доріг є, та освоювати їх місцева влада чомусь не поспішає

3 млрд грн. Нині ж на рахунках Укравтодору 18,5 млрд грн.

Окрім озвучених планів на різних ділянках і в різних областях, остаточно говорити про які можна буде лише по завершенню робіт, позитивно сприймається таке: до 450-річчя Пересопницького Євангелія планується відкрити рух на 30 км під'їзду до села Пересопниці на Рівненщині.

Наша сила
в аргументах

Глава уряду не міг не повернутися на кілька днів назад і не згадати про результати останнього засідання Комітету з питань економічного співробітництва між українсько-російської Міждержавної комісії. Йому довелося визнати, що московські переговори «пройшли дуже непросто».

З одного боку, «в атмосфері абсолютного взаєморозуміння й партнерства» обговорено багато питань взаємодії у ключових галузях економіки. «Україна і Росія перегорнули сторінку

недружнього упередженого ставлення одна до одної, — резюмував Микола Азаров. — Україна повертає собі російський ринок. І зараз уже йдеться не просто про збільшення обсягів торгівлі, а про перехід до нової якості, до нових масштабних проектів».

Про конкретні напрацювання наша газета повідомляла у вчорашньому номері. А у великій залі Будинку уряду Прем'єр-міністр так охарактеризував позитивний етап зустрічей у Москві: «Все це — очевидні вигоди для української економіки і українських громадян. Це надійна точка опори в глобальній економічній конкуренції, ускладненій такими нестандартними викликами, як подвійний стрибок цін на енергоносії, на продовольство, бюджетні кризи в європейських країнах».

Можливо, від наступного пункту переговорів — зміни чинних газових угод — українська сторона очікувала значно більшого прогресу. Втім, поки що доводиться вдовольнятися таким здо-

бутком: «Наші аргументи про граничну невідповідність і несправедливість для України цієї угоди було почуто, — сповістив Микола Азаров. — І прийнято рішення доручити робочій групі Комітету з економічного співробітництва у питаннях енергетики в короткий термін розглянути всі спірні питання «газового

ЩО РОЗГЛЯНУТО НА ЗАСІДАННІ УРЯДУ

- ✓ Про Суспільне телебачення і радіомовлення України (проект закону);
- ✓ Деякі питання сертифікації транспортних засобів, їх частин та обладнання (постанова Кабінету Міністрів);
- ✓ Про затвердження переліку платних адміністративних послуг, що надаються Адміністрацією Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації (постанова Кабінету Міністрів);
- ✓ Про затвердження переліку платних адміністративних послуг, які надаються Державною інспекцією сільського господарства, а також державними інспекціями сільського господарства в Автономній Республіці Крим та областях, мм. Києві та Севастополі, районах, та розміру плати за їх надання (постанова Кабінету Міністрів);
- ✓ Про внесення зміни до Порядку митного оформлення товарів, що ввозяться на митну територію України та підлягають обов'язковій сертифікації в Україні (постанова Кабінету Міністрів);
- ✓ Про схвалення Концепції та Програми розвитку Державної податкової служби та Державної митної служби України на 2011-2014 роки (розпорядження уряду).

Особливий погляд
митця

НАГОРОДА. Президент Віктор Янукович вручив письменнику, поету, публіцисту і громадському діячеві Віталію Коротичу орден князя Ярослава Мудрого V ступеня, повідомляє прес-служба глави держави. «Досвід вашої громадської діяльності, широкі контакти з представниками світової еліти дають вам можливість дивитися на Україну під особливим кутом зору, — сказав Президент, вітаючи Віталія Коротича. — Мені було б цікаво обговорити з Вами окремі аспекти гуманітарної політики».

У свою чергу, письменник висловив подяку Президентові за нагороду і можливість зустрітися. За його словами, Віктор Янукович — перший український Президент, зрозумілий людям. «Це дуже важливо і для мене, і для народу, а все інше — це робота», — вважає Віталій Коротич.

Україна важлива
для Німеччини

ЗУСТРІЧ. Керівництво держави докладає багато зусиль, щоб підняти рівень національної економіки, подолати наслідки фінансово-економічної кризи. Про це говорив Президент Віктор Янукович під час зустрічі з головою правління Східного комітету німецької економіки Екхардом Кордесом. Він наголосив, що в Україні розпочато цілу низку реформ у різних сферах. «Дещо нам вдається», — передає слова Президента його прес-служба.

У свою чергу, Екхард Кордес підкреслив, що Німеччина надає великого значення співпраці з нашою державою і що Україна дуже важлива для неї.

Державні установи
працюватимуть
он-лайн

ПЛАНИ. Впровадження «електронного уряду» сприятиме спрощенню надання адміністративних послуг громадянам та усуненню корупції в цій сфері. Це насамперед переведення в електронний формат більшої частини державних послуг. Про це заявив віце-прем'єр-міністр — міністр соціальної політики Сергій Тігіпка під час дискусії «Підвищення конкурентоспроможності України: діалог на високому рівні про роль інформаційно-комунікаційних технологій у розвитку економіки знань».

«У Євросоюзі 75% державних послуг доступні в он-лайн-режимі. Я вважаю, що для України це досить гарний орієнтир. Коли немає безпосереднього контакту чиновника і людини, можливостей для корупції значно менше», — цитує слова урядовця його прес-служба.

Крім того, у рамках «електронного уряду» передбачається перевести в електронний формат документообіг і комунікації між центральними органами влади та регіонами. Це допоможе економити бюджетні кошти на чиновницькому апараті, а також додати прозорості в роботі держорганів. На думку віце-прем'єра, проект «електронного уряду» може бути завершеним до 2015 року, і він швидко окупиться.

Також урядовець повідомив, що Мінсоцполітики спільно зі Світовим банком завершує створення комп'ютерної системи, яка об'єднає всі підрозділи міністерства і дозволить їм користуватися єдиними базами даних одержувачів соціальної допомоги. За словами Сергія Тігіпки, комп'ютеризація соціальної сфери завершиться створенням соціальної картки громадянина, яка дозволить людині отримувати інформацію в електронному режимі, а не збирати довідки по різних інстанціях.

Нам потрібні
великі автобуси

ТРАНСПОРТ. Львівський автобусний завод здатен забезпечити потреби нашої держави в автобусах, що здійснюватимуть перевезення гостей чемпіонату. Про це заявив віце-прем'єр-міністр — міністр інфраструктури Борис Колесніков.

«ЛАЗ може випускати 150 машин на місяць, а в нас попереду 11 місяців. Зважаючи на реальну потребу в приблизно тисячі автотransпортних засобів, Львівський автобусний завод здатен впоратися з цим завданням, — сказав Борис Колесніков. — Головне, щоб міста вчасно виконали всі зобов'язання».

Він зауважив: якщо виникне потреба у виробництві додаткових автобусів, до цього процесу буде залучено корпорацію «Богдан». «Найважливіший критерій — автобуси мають бути великої місткості», — підкреслив віце-прем'єр.

Податкова змінює
«телефон довіри»

КОНТАКТИ. Для зручності платників податків «телефони довіри» податкової служби, які функціонували в усіх регіонах України, матимуть єдиний номер 0-800-501-007 (для жителів м. Києва (044) 454-16-13), повідомляє прес-служба відомства.

Як свідчить аналіз усіх дзвінків на «телефони довіри», 80% звернень мають консультативний характер з питань оподаткування та подання декларацій, 15% стосуються питань функціонування ДПА України. Повідомлення про можливі протиправні дії податківців становили лише 5% від загальної кількості дзвінків.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Економіка не витримує
«корупційного податку»РЕФОРМА. Інструментом впровадження в Україні
Закону «Про засади запобігання і протидії корупції»
має стати державна стратегіяКатерина МАЦЕГОРА,
«Урядовий кур'єр»

У сфері протидії корупції накопичилося безліч проблем, які потрібно розв'язувати на політичному рівні. Тож чергове засідання Національного антикорупційного комітету під головуванням Президента Віктора Януковича було присвячено саме цьому. «Ми з вами добре знаємо — корупція перетворилася в Україні на спосіб існування бюрократичного апарату і є причиною масштабної тінізації економіки. Вона несе загрозу безпеці нашої країни», — звернувся до учасників засідання глава держави, додавши, що суспільство відчуває — ця проблема нині розв'язується неефективно.

Українці
втрачають
20 млрд грн

Віктор Янукович назвав корупцію гальмом модернізації країни та політичного курсу реформ. Та найжахливіше те, що її поширення набуває ознак системності. Свідчення цього — недоотримані інвестиції, відсутність коштів на модернізацію, розбиті дороги, захмарні ціни на житло, бідна медицина та освіта, застаріла соціальна інфраструктура.

За підрахунками, суспільство щорічно втрачає близько 20 млрд грн коштів, які не надійшли до бюджету. «Корупційний податок є важким тягарем і лягає в цілому на всю економіку держави. Через корупційні оборотки у сфері державних закупівель від 10 до 15% державного бюджету осідають у кишенях чиновників. Це 4—7 млрд дол. А розкрадання бюджетних коштів та стратегічних ресурсів країни — землі, надр — стало постійним у нашій державі», — підкреслив Віктор Янукович.

Оскільки випадки корупції частішають і в правоохоронних органах, керівник Служби безпеки Валерій Хорошковський та Генеральний прокурор Віктор Пшонка отримали доручення задіяти усі можливі механізми для припинення подібних дій. Один із них запропонував Президент — запровадження «телефонів довіри», які повинні з'явитися у вищезазначених відомствах для своєчасного отримання й оперативного реагування на факти зловживань службовими обов'язками.



.... А вони їздять на «Мерседесах»

Без «кругової
поруки»

«Останні 15 місяців ми напружено працювали над викорененням цього ганебного явища. Результатом роботи стало, врешті-решт, ухвалення антикорупційного законодавства, зокрема Закону «Про засади запобігання і протидії корупції». Ці закони я підписав. Вони є наслідком наших послідовних дій починаючи з березня 2010 року», — зазначив Президент. При прийнятті документів передусім враховувалися пропозиції представників міжнародної спільноти та передовий світовий досвід. Тож особливу подяку він

інших центральних органів виконавчої влади, народні депутати, депутати місцевих рад усіх рівнів, посадові особи органів місцевого самоврядування, державні службовці, судді, працівники прокуратури та інших правоохоронних органів, митної й державної податкової служб.

Окрім цього, закон дасть змогу виявляти корупцію у сфері надання публічних послуг, у діяльності аудиторів, оцінювачів, нотаріусів. Разом з тим він запроваджує ефективні засоби відшкодування втрат від корупційних дій, встановлює механізм поновлення порушених прав, свобод та інтересів гро-

Закон «Про засади запобігання і протидії корупції» передбачає необхідність ухвалення Президентом, урядом та Міністерством юстиції низки підзаконних актів.

висловив організації ГРЕКО, завдяки співробітництву з якою наша держава й надалі вдосконалюватиме антикорупційне законодавство.

А говорячи про закон щодо засад запобігання і протидії корупції, Віктор Янукович зупинився на правових механізмах її попередження, виявлення, припинення зокрема та розслідування корупційних правопорушень у публічній і приватній сферах у цілому. Таким чином до кола осіб — суб'єктів відповідальності за корупційні правопорушення увійшли разом із Президентом, Прем'єр-міністром, Головою Верховної Ради, Генеральним прокурором міністри та керівники

мадян і юридичних осіб. А державні службовці зобов'язані декларувати не лише свої доходи, а й витрати близьких їм осіб.

«У такий спосіб ми очікуємо викоренення так званої «кругової поруки» та замовчування про вчинення правопорушень. Переконали: це дасть змогу відслідковувати випадки незаконного збагачення державних службовців», — сказав Президент.

Часу
на обговорення
мало

Проте головним програмним документом політики та інструментом впровадження Закону «Про засади та

запобігання корупції» стане антикорупційна стратегія. «Закликаю спільними зусиллями визначитися з її змістом і подати відповідні пропозиції до секретаріату Комітету у двотижневий термін, — заявив Президент. — Ця стратегія повинна бути чіткою, зрозумілою та дієвою». Доки ж не буде створено спеціального уповноваженого органу з питань антикорупційної політики, його функції виконуватимуть Міністерство юстиції із залученням можливостей Служби безпеки.

За словами Віктора Януковича, такі дії продиктовані вимогами негайної реалізації відповідних положень антикорупційного закону, згідно з яким глава держави має створити спеціальний уповноважений орган з питань антикорупційної політики. Він, власне, й координуватиме реалізацію органами виконавчої влади антикорупційної стратегії, яку незабаром визначить Президент.

Акцент було зроблено й на тому, що в Україні далеко не всі гарні закони, які були прийняті, починають працювати. Тож міністр юстиції Олександр Лавринович та керівник СБУ запропонують першочергові заходи з розробки необхідних підзаконних актів, які й будуть одними із складових стратегії.

Остання тема порядку денного засідання — послідовність дій щодо вдосконалення антикорупційного законодавства та ефективної боротьби з проявами корупції. Зокрема, виконання вимог нещодавно ухваленого Закону «Про доступ до публічної інформації» забезпечить прозоре та відповідальне прийняття управлінських рішень. Наступним кроком в цьому напрямку стане ухвалення в нових редакціях законів «Про прокуратуру» та «Про міліцію». На завершальній стадії й проект нового Кримінально-процесуального кодексу, опрацьований провідними науковцями держави. До того ж найближчим часом буде сформовано Робочу групу з питань реформування кримінального законодавства та прийняття рішення про спрямування його до Венеціанської Комісії для надання висновків стосовно відповідності європейським принципам і стандартам.

ПРОШУ СЛОВА!

Що криється
за «підпискою
про невиїзд»?Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

П'ять років тому група осіб скоїла тяжкий злочин — убивство людини. Цинічність убивць вражала: тіло жертви спокійно загорнули в ковдру і вкинули у річку. Як потім з'ясували правоохоронці, мотив убивства був простий: непереборне бажання зловмисників заволодіти квартирою потерпілого.

Особу головного організатора й «натхненника» злочину слідчі встановили досить швидко. Оскільки він переховувався, його оголосили в міжнародний розшук.

— Довгих п'ять років тривали пошуки, до яких довелося залучити значні людські й матеріальні ресурси, — розповідає начальник відділу зв'язків із громадськістю УМВС у Черкаській області Наталія Таран. — Нарешті зловмисника розшукали й затримали, а слідство обґрунтувало вину останнього. Здавалося б, недалеко й до справедливого покарання. Але ж ні — попри тяжкість скоєного і тривалий час пошуків зловмисника, суддя одного з районних судів міста Черкаси... випускає підозрюваного у вбивстві на підписку про невиїзд, мотивуючи тим, що той «має постійне місце проживання»(?).

Ніхто не в силі впливати на рішення суду. Однак суддівське рішення має бути правовим, умотивованим, зрозумілим. Звичайно, тільки суд може, зваживши всі обставини справи, вирішувати подібні питання саме так, а не інакше. Не будемо проводити тут аналогії з відомими прецедентами, коли звинувачуваний у значно менш тяжких злочинах довгі місяці й навіть роки перебувають за ґратами.

Як і слід було чекати, випущений «гуманним» судом одразу ж зник. Його місце перебування нині невідоме, й оперативники карного розшуку знову готуються оголошувати його в розшук. Знову до цього процесу залучатимуть усі необхідні сили й засоби, витратять на це державні гроші.

— Та хоч як парадоксально, — каже Наталія Георгіївна, — все це мало турбує служительку Феміди. До того ж, подібне в її практиці не вперше. Уже втретє ця суддя змінює міру запобіжного заходу зловмисникам, які тут же «кивають п'ятами». Ніхто не замислюється над тим, у яку копійчку виливається державі така «судейська доброта». Приміром, у 2009 році відпущено зловмисника, якого затримали за озброєне пограбування філії «Приватбанку», — його знову оголошено в розшук, пошук триває. Десь «у бігах» і випущений нею на підписку про невиїзд підозрюваний у професійному шахрайстві, який, за свідченнями потерпілих (людей похилого віку, соціально незахищених громадян), хитрістю виманював документи на квартири і перепродавав їх, лишаючи людей просто неба. Його також «шукають», а безхатченки, обдурені ним, чекають на правосуддя. Дай, Боже, щоб не марно...

Очевидно, розмови про реформування судової системи вже не можуть і не повинні лишатися лише гарними побажаннями. Фактів і аргументів на користь необхідних змін у судочинстві стільки, що, здається, давно час кількості переходити в якість.

Наука має
працювати
на розвиток

ЗАВДАННЯ. Президент Віктор Янукович провів зустріч із президентом Національної академії наук України Борисом Патonom. Головною темою розмови стала модернізація країни та участь у цьому процесі національної науки.

«Сьогодні ця тема найактуальніша в нашій державі. І, на мій погляд, наука повинна бути ключовим інструментом у подальшій модернізації нашої держави, зміцненні її конкурентоспроможності. Безумовно, ми повинні з вами створити сучасні механізми участі науки у цьому процесі», — наголосив Президент, звертаючись до Бориса Патона. Нині прийшов час, коли нам треба потужно почати працювати разом, підкреслив Віктор Янукович.

Президент НАНУ підтримав позицію глави держави. «Ві цілком правильно дали акцент на розвиток науки, на її значенні в житті країни — у розвитку економіки, перш за все. Це потрібно робити. І слава Богу, потенціал ще є», — сказав Борис Патон. Водночас він наголосив, що сфера науки терміново потребує підтримки з боку держави. «Якщо ми будемо так продовжувати, як зараз — буде дуже скрутне становище», — вважає науковець. Президент НАНУ підкреслив прикладне значення науки. «Науку треба обов'язково об'єднати з освітою, з виробництвом», — переконаний він.

Віктор Янукович та Борис Патон також обговорили питання щодо важливості відновлення власної української науково-дослідницької бази. «Найбільше, що втрачено, — це оті експериментальні виробництва, дослідні заводи, конструкторські бюро. Вони дали те, що зараз називається інноваційними проектами. Це треба розвивати», — вважає Борис Патон.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ



РОЗПОРЯДЖЕННЯ
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Робочу групу з питань розвитку взаємодії України з Митним союзом Республіки Білорусь, Республіки Казахстан та Російської Федерації

З метою підготовки та реалізації заходів, спрямованих на розвиток взаємодії України з Митним союзом Республіки Білорусь, Республіки Казахстан та Російської Федерації:

1. Утворити Робочу групу з питань розвитку взаємодії України з Митним союзом Республіки Білорусь, Республіки Казахстан та Російської Федерації (далі — Робоча група).

2. Призначити ГРИЩЕНКА Костянтина Івановича — Міністра закордонних справ України — керівником Робочої групи.

3. Затвердити персональний склад Робочої групи (додається). Надати керівникові Робочої групи право вносити зміни до її персонального складу, в установленому порядку залучати до роботи в ній працівників центральних та місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ і організацій (за погодженням з їх керівниками), експертів, одержувати від органів виконавчої влади необхідні для роботи документи та матеріали.

4. Робочій групі підготувати та внести у двомісячний строк пропозиції щодо стратегії розвитку взаємодії України з Митним союзом Республіки Білорусь, Республіки Казахстан та Російської Федерації у форматі «3+1».

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
6 червня 2011 року
№ 190/2011-рп

ЗАТВЕРДЖЕНО
Розпорядженням Президента України
від 6 червня 2011 року
№ 190/2011-рп

СКЛАД

Робочої групи з питань розвитку взаємодії України з Митним союзом Республіки Білорусь, Республіки Казахстан та Російської Федерації

ГРИЩЕНКО Костянтин Іванович	— Міністр закордонних справ України, керівник Робочої групи
АНИЩЕНКО Олександр Володимирович	— Міністр охорони здоров'я України
ГЕСІЦЬ Валерій Михайлович	— віце-президент Національної академії наук України, директор державної установи «Інститут економіки і прогнозування» НАН України (за згодою)
ГОНЧАРУК Андрій Іванович	— Радник Президента України — Керівник Головного управління з питань міжнародних відносин Адміністрації Президента України
ЄРМОЛАЄВ Андрій Васильович	— директор Національного інституту стратегічних досліджень
КЛІМКІН Павло Анатолійович	— заступник Міністра закордонних справ України — керівник апарату
КОРНІЄНКО Володимир Володимирович	— заступник Міністра інфраструктури України — керівник апарату
МАЙКО Віктор Анатолійович	— заступник Міністра закордонних справ України
МАКУХА Володимир Олексійович	— заступник Міністра енергетики та вугільної промисловості України — керівник апарату
МУНТІАН Валерій Іванович	— Урядовий уповноважений з питань співробітництва з Російською Федерацією, державами — учасницями Співдружності Незалежних Держав, Євразійського економічного співтовариства та іншими регіональними об'єднаннями
ПЯТНИЦЬКИЙ Валерій Тезійович	— заступник Міністра економіки України
СІДЕНКО Володимир Романович	— заступник директора державної установи «Інститут економіки і прогнозування» НАН України (за згодою)
ШИНКАРУК Лідія Василівна	— заступник директора державної установи «Інститут економіки і прогнозування» НАН України (за згодою)

Глава Адміністрації Президента України С. ЛЬОВОЧКІН



КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 28 березня 2011 р. № 495-р
Київ

Про перерозподіл деяких видатків державного бюджету та передачу бюджетних призначень у 2011 році

1. Здійснити у межах загального обсягу бюджетних призначень, передбачених у 2011 році Міністерству фінансів у загальному фонді державного бюджету (загальнодержавні видатки), перерозподіл видатків бюджету в сумі 190 000 тис. гривень шляхом зменшення їх обсягу за програмою 3511030 «Резервний фонд» та збільшення обсягу видатків розвитку за програмою 3511090 «Державні капітальні видатки, що розподіляються Кабінетом Міністрів України».

2. Передати бюджетні призначення, передбачені у 2011 році Міністерству фінансів у загальному фонді державного бюджету (загальнодержавні видатки) за програмою 3511090 «Державні капітальні видатки, що розподіляються Кабінетом Міністрів України», в сумі 190 000 тис. гривень Міністерству регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства для проведення реконструкції очисних споруд та інших об'єктів з метою захисту акваторії Азово-Чорноморського узбережжя від забруднення.

Передачу бюджетних призначень здійснити у межах видатків розвитку.

3. Забезпечити:

1) Міністерству регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства:

затвердження переліку об'єктів, що фінансуються за рахунок коштів, передбачених пунктом 2 цього розпорядження;

погодження перерозподілу видатків державного бюджету та передачі бюджетних призначень, передбачених пунктами 1 і 2 цього розпорядження, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету;

подання щомісяця до 5 числа Міністерству фінансів звіту про використання бюджетних коштів;

2) після зазначеного погодження:

Міністерству фінансів — відкриття у разі потреби нової бюджетної програми та внесення відповідних змін до розпису державного бюджету;

Державній казначейській службі — перерахування бюджетних коштів відповідно до переданих бюджетних призначень.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

Дунай чекає на проекти

ВІЗИТ. Микола Азаров у Австрії взяв участь в економічному форумі «Інновації: розширення інноваційного простору»

У Відні глава українського уряду зустрівся з Федеральним канцлером Австрії Вернером Файманом, віце-канцлером — федеральним міністром з європейських і міжнародних справ цієї країни Міхаелем Шпіндельєггером, Генеральним директором МАГАТЕ Юкія Аmano.

Після переговорів з віце-канцлером Австрії Микола Азаров доручив Міністерству інфраструктури та Міністерству економічного розвитку та торгівлі розробити українські ініціативи в рамках Дунайської стратегії. Адже, за його словами, Україна готова обговорити конкретні проекти співпраці.

Микола Азаров вважає необхідним знайти компромісне рішення з Румунією щодо проходу суден румунською частиною Дунаю. Наразі Україна проводить роботи з поглиблення україн-

ської частини гирла цієї річки. Київ також хоче вийти на спільне тарифне рішення щодо проходу суден Дунаєм, оскільки на сьогодні тарифи, встановлені Румунією, вищі, ніж наші. Прем'єр-міністр поінформував Міхаеля Шпіндельєггера про модернізацію портів та судноремонтних заводів, які проводить Україна, що дозволить пришвидшити розвиток судноплавства на українській частині Дунаю.

У свою чергу австрійський віце-канцлер зазначив, що Стратегію Придунайського регіону вже сформовано. На його думку, тепер необхідно переходити до реалізації конкретних проектів, і вже найближчим часом формулювати пакет пропозицій для придунайських країн та приступати до їх реалізації.

На переговорах з Гендиректором МАГАТЕ Микола

Азаров заявив, що Україна практично виконала свої зобов'язання щодо вивезення високозбагаченого урану, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ. Він також повідомив, що Україна практично збірала необхідні кошти на будівництво конфайменту над зруйнованим реактором ЧАЕС. «Ми розуміємо, що повинні гарантувати безпеку цього об'єкта для України і для Європи», — наголосив Микола Азаров. На його думку, головними напрямками співпраці України з МАГАТЕ на сьогодні є технічна сфера, а також питання ядерної безпеки та верифікації ядерних відходів. Прем'єр-міністр також офіційно підтвердив участь України у конференції з вивчення досвіду ліквідації аварії на АЕС «Фукусіма», яка відбудеться наприкінці червня під егідою МАГАТЕ.

У свою чергу Юкія Аmano зазначив, що вважає участь України у цьому заході надзвичайно важливою, оскільки її досвід у ліквідації наслідків чорнобильського лиха дуже цінний. Він також повідомив, що МАГАТЕ очікує від міжнародних експертів звіту щодо наслідків аварії на «Фукусімі».

У Відні Микола Азаров взяв участь в українському ланчі за участю керівників провідних австрійських бізнес-компаній. «Мені приємно відзначити, що українсько-австрійські відносини виходять на високий міждержавний рівень», — сказав Прем'єр. — Інтенсивність контактів на міжурядовому і державному рівні свідчить про бажання наших країн поглиблювати двосторонні відносини». Він закликав австрійський бізнес працювати в Україні.

Євро-2012 наближається за графіком

ПІДГОТОВКА. Рівно за рік до початку фінальної частини турніру Борис Колесніков проінспектував приймаючі міста

Робоча поїздка віце-прем'єр-міністра — міністра інфраструктури розпочалася зі Львова. Зокрема, він побував на будівельному майданчику нового стадіону. За словами урядовця, хоча львівську арену почали будувати ще в 2008 році, лише в 2010—2011 роках роботи проводяться з дотриманням чіткого графіка.

«Найбільш болюча точка подолана, найскладніші технічні роботи виконано. Зараз все робиться вчасно, і вже восени стадіон буде здано. Тож ми фактично можемо переходити до вибору артистів, що відкриватимуть спортивну арену», — пожартував урядовець. Здача об'єкту запланована на жовтень цього року. Також Борис Колесніков перевірів перебіг реконструкції міжнародного аеропорту «Львів».

Після міста Лева віце-прем'єр побував у Харкові, де оглянув будівництво існуючого та тимчасового терміналу місцевого аеропорту, нової аеродромно-диспетчерської вежі та нової злітно-посадкової смуги. Нині рівень готовності міжнародного аеропорту «Харків» складає 61%, а тимчасового пасажирського терміналу — 48%. Об'єкт буде введено в експлуатацію згідно з планом робіт у IV кварталі 2011 року.

Загалом попередні підсумки підготовки Харківської області до Євро-2012 свідчать про готовність провести футбольний турнір на найвищому рівні. Належним



8 червня у Києві, Донецьку, Львові та Харкові почався зворотній відлік часу до футбольного свята

чином організовано роботу на Південній залізниці, за графіком відбувається підготовка спортивної інфраструктури, дорожньо-транспортного господарства, закладів охорони здоров'я, об'єктів розміщення, енергозабезпечення Харкова та області. В цілому, станом на 1 червня поточного року, на об'єктах Євро-2012 столиці Слов'янщини виконано робіт на загальну суму 5425,6 млн грн, зокрема, у 2011 році — на 965,2 млн грн, повідомляє прес-служба Міністерства інфраструктури.

Перебуваючи у Донецьку, Борис Колесніков повідомив, що обслуговуючий персонал столичного НСК «Олімпійський» та стадіону у Львові

проходитиме навчання на базі «Донбас Арені». За його словами, центральний стадіон Донецька — найсучасніша у Східній Європі арена, яка вже сьогодні працює у повному режимі, приймаючи матчі високого міжнародного рівня.

«Та кількість місць, яку УЄФА висунула як вимогу, зокрема, щодо представників ЗМІ, у Донецьку виконана у повному обсязі. Ще жодна спортивна арена українських міст, окрім Донецька, не вийшла на цей показник», — зазначив віце-прем'єр.

За його оцінками, під час проведення масштабних заходів кожне місто повинне мати щонайменше десять

фахівців на тисячу глядачів. «Відтак спортивну арену у Львові обслуговуватимуть щонайменше 500 стюардів, 700 — НСК «Олімпійський». Проте, я вважаю, що під час проведення Євро-2012 ми цей показник збільшимо принаймні у півтора рази», — сказав урядовець. При цьому він підкреслив, що в УЄФА не було жодного серйозного зауваження щодо якості підготовки персоналу, який обслуговує «Донбас Арену».

Також віце-прем'єр проінспектував хід будівництва у міжнародному аеропорту «Донецьк» та ознайомився з підготовкою інших інфраструктурних об'єктів.

Фото Олександра ЛЕПЕТУХИ

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Проблеми металургів — під опікою уряду

СИТУАЦІЯ. Влада оперативно реагує на виклики часу

Вадим ПЕТРЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Мають, зайве говорити про важливість металургійної галузі в економіці України — вона є одним з основних донорів державного бюджету, потужним джерелом валютних надходжень. Не дивно, що уряд завжди тримає руку на пульсі життя галузі, миттєво реагує на проблеми, які виникають в її роботі. А іноді Кабінет Міністрів працює й на випередження.

Світовий досвід підказує

Восьмого червня з акціями протесту до столиці прибули робітники Запорізького заводу феросплавів (ЗЗФ). Останнім часом підприємство було змушене скорочувати виробництво та звільняти частину працівників через нерентабельність, яка спричинилася зростанням тарифів на електроенергію. Причина — формальний крок з боку Національної комісії з регулювання електроенергетики України (НКРЕ). У зв'язку з тим, що ЗЗФ через кризу почав закупляти менше електроенергії, його перевели на так званий «другий клас» споживання з більш високим тарифом.

Шостого червня — ще до прибуття до Києва робітників із Запоріжжя — Кабінет Міністрів на своєму засіданні прийняв рішення доручити Міністерству економічного розвитку і торгівлі, Міненергуюгалію, НКРЕ та Запорізькій облдержадміністрації підготувати та подати уряду «пропозиції щодо шляхів вирішення проблемних питань, що виникли на підприємствах мета-



Головний енергетик ПАТ «Запорізький завод феросплавів» Олег Бриков (в центрі) спілкується з представником Енергетичної компанії України

лургійного комплексу м. Запоріжжя, зокрема питання формування тарифів на електроенергію, що використовується для виробничих потреб». Це — реакція уряду на багатотисячну акцію протесту, яку 31 травня в Запоріжжі провели працівники металургійних підприємств з шести областей України.

Поки важко спрогнозувати, які пропозиції подадуть на розгляд Кабінету Міністрів адресанти урядового доручення, але шлях розв'язання проблеми фактично один — діяти відповідно до світового досвіду. Він свідчить, що для підприємств, які працюють у безперервному циклі, мають певний обсяг споживання електроенергії

й рівень рентабельності, обмежений жорсткими ринковими умовами, запроваджують так званий диференційований тариф. Подібні знижені тарифи з успіхом застосовують промислово розвинуті країни для деяких галузей, зокрема, для виробників алюмінію та феросплавів. Для виробників алюмінію (а працівники ЗалКу брали активну участь у мітингу 31 травня) в середньому в світі тарифи на 38 відсотків менші, ніж для інших галузей.

Тариф має бути оптимальним

Щодо українських виробників алюмінію та феросплавів, то цей

тариф має бути не вищим за той, що отримують електроенергію підприємства, віднесені до так званого «першого класу» споживання. Інакше, при нинішньому рівні тарифів, українські підприємства не мають можливостей для цінової конкуренції на світовому ринку. На сьогодні ЗЗФ платить 0,102 долара за 1 кВт, у той час як зарубіжні конкуренти — від 0,032 до 0,0631 долара за 1 кВт. Таким чином можна втратити не лише свою нішу на зовнішньому ринку, а й віддати свій ринок іноземним компаніям. Вже зараз через змушене скорочення виробництва ЗЗФ багато українських металургійних підприємств змушені імпортувати феросплави для своїх потреб.

Слід підкреслити, що тут зовсім не йдеться про державну дотацію нерентабельного виробництва. Віце-президент Центру досліджень корпоративних відносин Вячеслав Бутко твердить, що державна підтримка енергоємних виробництв успішно застосовується в цивілізованих країнах.

— Це повністю логічно, оскільки спеціальні тарифи — це підтримка ключових для економіки країни підприємств. Спеціальні тарифи на електроенергію для них стимулюють загальне економічне зростання, — вважає експерт.

Уряди передових країн завжди простягають руку допомоги власним виробникам під час криз, і це окуплюється сторицею в країні часи. Приблизно за такою ж економічно й логічно обґрунтованою парадигмою працював донедавна ЗалК. Вартість електроенергії для цього

підприємства корелювалася з ціною на алюміній на Лондонській біржі металів (LME). Тобто, разом із зростанням ціни на продукцію ЗалК збільшувалася й ціна на електроенергію, що споживається ним. І навпаки. Зараз завод майже не споживає електроенергію, тому що через високу її вартість зупинив виробництво. Тож, можливо, є сенс повернутися до старої схеми, а не виставляти рахунки, які все одно не будуть оплачені.

На думку Вячеслава Бутка, зниження тарифів на електроенергію для підприємств феросплавної та алюмінієвої галузей має призвести до збільшення обсягу споживання електричної енергії цими підприємствами. Відповідно зросте й обсяг платежів за неї. «Це принесе безсумнівну вигоду й державі, оскільки в капіталі українських електрогенеруючих компаній, які отримують кошти за спожитий електричний струм, суттєва частка належить саме державі», — впевнений він.

Не слід забувати й про соціальну складову цієї проблеми. Йдеться не лише про те, що відновлення повноцінної роботи підприємств феросплавної та алюмінієвої галузей сприятиме збільшенню надходжень до державного та місцевого бюджетів, Пенсійного фонду. Від тих же феросплавів залежить успішна робота багатьох інших металургійних підприємств. Тільки в Запорізькій області на них працює 70 тисяч робітників. Ї тепер їх доля, доля членів родин, напряму залежить від виваженого й мудрого рішення уряду.

Людей стимулюватимуть заробляти

ПЕНСІЙНА РЕФОРМА. Довше працюєш — більше маєш

Валентина КОКІНА,
«Урядовий кур'єр»

На зустрічі з журналістами у Мінсоцполітики віце-прем'єр-міністр — міністр соціальної політики Сергій Тігіпко розповів про основні поправки, які були внесені урядом у законопроект «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи» після його тривалого обговорення у суспільстві та вивчення українськими фахівцями міжнародного досвіду з цього питання.

«Під час доопрацювання законопроекту уряд пішов на серйозні поступки, в документ було внесено одинадцять принципових змін, починаючи від запровадження одноразової виплати при виході на пенсію лікарям, вчителів та працівникам соціальної сфери і закінчуючи спрощенням механізму відстрочення пенсії», — повідомив Сергій Тігіпко. За

його словами, багато змін було запропоновано профспілками і уряд не допустить ситуації, коли норми закону про пенсійну реформу будуть погіршені між першим та другим читанням.

Справді, прийнято пом'якшений варіант щодо особистого вибору пенсійного віку жінками. Так, в оновленому законопроекті йдеться про можливість добровільного виходу на пенсію жінок протягом трьох років, які досягли 55 років, але за певних умов.

Мають бути наявністю страхового стажу не менше 30 років, а також звільнення з роботи (при подальшому працевлаштуванні на час роботи виплату пенсії припиняють). «Якщо жінка поновлюється на роботі, для відпрацювання стажу, то пенсія їй не призначається, але соціальні нарахування продовжують працювати», — повідомив С. Тігіпко.

За його словами, це стосується жінок, які були безробітними, або потрапили під скорочення. Якщо хтось із них у віці 55 років не виявить бажання працювати, то оформивши пенсію, втратить не багато — 0,5% пенсії за кожен місяць дострокового виходу на відпочинок. Законопроектом надається можливість відновлення повного розміру пенсії, після досягнення пенсійного віку працюючим при відмові від отримання пенсії на відповідний період роботи.

Окрім того, до 1 січня 2016 року законопроект передбачає таку норму, як можливість призначення пенсії з врахуванням зарплати за 60 місяців до 2000 року на вибір людини.

«Не дуже хотілося це робити, бо там купа зловживань, фальсифікацій, судових рішень, але надаємо таке право», — сказав віце-прем'єр-міністр.

Урядовець переконаний, що не маємо права відмовитися від пенсійної реформи. Цей закон з ймовірністю 99% буде проголосований народними депутатами до кінця парламентської сесії. У прийнятті документа зацікавлені й самі люди, адже їхні побажання були враховані.

«У першому варіанті законопроекту ми пропонували обмежити пенсії 12 мінімумами, але за результатами громадського обговорення зараз прописали обмеження на рівні 10-ти. Максимальна пенсія по Україні після проведення реформи не буде перевищувати 7640 грн, а в кінці року розмір максимальної пенсії підвищиться до 8000 грн. Більш того, уряд пропонує поширити цю норму і на тих пенсіонерів, яким високі пенсії вже призначені — зараз такі пенсії отримують 14 400 осіб», — наголосив Сергій Тігіпко.

ДОКУМЕНТИ

ПОСТАНОВА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИПро відзначення 70-річчя
з дня народження Івана Миколайчука

У червні 2011 року виповнюється 70 років від дня народження українського актора, режисера, сценариста Івана Васильовича Миколайчука.

Враховуючи визначний внесок Івана Миколайчука у розвиток української культури, Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Урочисто відзначити на державному рівні 70-річчя з дня народження Івана Миколайчука.
2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України: у тижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення 70-річчя з дня народження Івана Миколайчука; після утворення організаційного комітету невідкладно розробити і затвердити план заходів з відзначення 70-річчя з дня народження Івана Миколайчука, вирішити питання щодо його фінансового та матеріально-технічного забезпечення.
3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати показ по телебаченню кінофільмів, створених за участі Івана Миколайчука, підготувати теле- і радіопередачі, присвячені життю і діяльності Івана Миколайчука, забезпечити висвітлення в засобах масової інформації заходів, що проводяться у зв'язку з відзначенням 70-річчя з дня його народження.
4. Рекомендувати Державному агентству України з питань кіно забезпечити показ у кінотеатрах кінофільмів, створених за участі Івана Миколайчука.
5. Запропонувати Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» видати серію поштових марок, присвячених 70-річчю з дня народження Івана Миколайчука.
6. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.
7. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В.ЛИТВИН

м. Київ
2 червня 2011 року
№ 3466-VI

ДЕРЖАВНИЙ ІНТЕРЕС

«Малий Босфор» — «слабка ланка»

Станіслав ПРОКОПЧУК,
Леонід САМСОНЕНКО,
«Урядовий кур'єр»
Київ — Одеса — Вилкове

...У казкових променях яскраво-червоного сонця, яке, збираючись на відпочинок, уже ховалося за прибережними деревами та чагарниками плавнів, потужний чотирипалубний красень «Генерал Ватутін» здавався ще більш величним, загадковим. Туристичний лайнер київської прописки, випадковий зустріч з яким на Дунаї в районі української Венеції — міста Вилкове — ми щиро зраділи, стрімко йшов на вихід у Чорне море. Глибоководним судновим ходом (ГСХ) через гирло Бистре.

— Більше б таких круїзних та великовантажних суден ходили тут — і ми відродили б Придунав'я, — промовив Андрій, власник нашого швидкісного катера.

Проект, який потіснив монополіста та підняв статус держави

Після відновлення 2007 року судноплавства на цій українській 170-кілометровій ділянці найбільшої річки Європи кількість суднопроходів вітчизняним ГСХ «Дунай — Чорне море» на початок червня 2011 року становила приблизно 5,6 тисячі. До того ж під майже 30 прапорами світу. Останні два роки українським судновим ходом, його русловом ділянкою цілодобово, одночасно вгору і вниз по Дунаю — вже спокійно йдуть вантажні кораблі з прохідною осадкою 5,50 м. Параметри морського підхідного каналу на баровій частині ГСХ вже забезпечують прохід суден з осадкою 5,85 м.

Раніше такі судна, не маючи інших варіантів доставки вантажів, йшли до внутрішніх портів європейських країн виключно румунським Сулинським каналом. Він був фактичним монополістом у цьому регіоні нижнього Дунаю. Хоча, до речі, й працює в основному лише в світловий час доби і спроможний пропускати судна по черзі — або вгору по Дунаю, або вниз, на вихід в Чорне море. Одна з причин такого одностороннього режиму роботи сусідів, до якого змушені були пристосовуватися іноземні судновласники та оператори, — невелика ширина його каналу і певна небезпечність руху через те, що обидва береги штучної гідротехнічної споруди румунів «одягнуті» в каміння та бетон. Наш ГСХ — це природний судновий хід руслом Дунаю. Вже шостий рік поспіль, потужно нарощуючи транзитний потенціал країни, він є чудовою альтернативою гідротехнічним спорудам сусіда по іншій беріг річки. А зважаючи на те, що тарифна політика глибоководного суднового ходу «Дунай — Чорне море» є економічно вигіднішою порівняно з румунським Сулинським каналом, останніми роками іноземні судновласники дедалі частіше роблять вибір саме на користь українського ГСХ. Ось декілька переконливих цифр. Якщо «Сулиною» в 2010 році пройшло 1404 судна, то українським судновим ходом «Дунай — Чорне море» — 1522. У травні цього року відповідно 88 і 130 суден, а всього за п'ять місяців українським Головним судновим ходом пройшло 608 суден, а румунським



Ось такі іноземні великотоннажні красені надають сьогодні перевагу ГСХ «Дунай — Чорне море»

каналом — 472. Сьогодні майже 60 % суден, які раніше йшли Сулинським каналом, надають перевагу нашому ГСХ.

Зрозуміло, що і закордонні прапори і судновласники, як і помітне збільшення вантажопотоків не прийшли самі по собі на український ГСХ «Дунай — Чорне море». Це результат кропіткої роботи Міністерства транспорту та зв'язку, його ДП «Дельта — Лоцман». Вони направили чисельні листи в іноземні посольства, консульства та торговельні представництва, судновласникам і вантажоотримувачам — всім, хто потенційно може бути зацікавленим у використанні нашої ГСХ. Мета єдина — наповнити глибоководний судновий хід реальним змістом, дати нові робочі місця, відродити економічне життя Придунав'я. У міру зростання трафіка по українському судновому ходу й відповідного спаду трафіка по румунському каналу, сусіди, звичайно, втрачають і значні прибутки, і свій колишній статус монополіста транзитного судноплавства Дунаєм до Європи.

Ось тут і криються істинні — суто економічні, комерційні причини прагнення Румунії позбави-

«вкрасти» частину перевезень з Сулинського каналу».

До своєї істинної мети, яку озвучив пан Адреску, задунайські сусіди прагнули давно і домоглися вже чималого. Треба віддати їм належне: румуни вміють захищати свої інтереси і практично завжди досягали свого, дотримуючись принципу, що для досягнення мети будь-які засоби прийнятні, оскільки переможців не судять. Забачала Румунія на початку цього століття припинити транзитний прохід до внутрішніх портів Європи великовантажних суден українською ділянкою Дунаю, і таке судноплавство було перекрито. Про Гаазький міжнародний суд та острів Зміїний вже не говоримо. Досить сумна історія, де Україна в черговий раз не спромоглася до кінця відстояти свої національні позиції, захистити себе. Сусід відхопив, нарешті, як і бажав споконвіку, досить перспективний на газ та нафту шматок акваторії Чорного моря і сьогодні разом із російським «Лукойлом» та американською «Венко Інтернешнл» активно веде тут пошук та розробку вуглеводних покладів.

Навігація на Дунаї повинна бути вільною і відкритою для громадян, торгових суден і товарів усіх держав на основі рівності щодо портових і навігаційних зборів та умов торгового судноплавства.

тися українського конкурента, хоча свої наміри вона прикривала й прикриває нібито і цивілізованими гаслами: захисту від «ймовірного впливу» на природне середовище в дельті Дунаю, недопущення «ймовірної» небезпеки його біорозмаїття, наприклад, на «маршрутах міграції окремих видів риби».

«Румунія завжди боролася за те, щоб такого роду проект було зупинено»

Ці слова Державного секретаря Богдана Адреску, якими відверто визначено стратегію і тактику сусідів щодо українського ГСХ «Дунай — Чорне море», навело ще рік тому румунське видання «Адеверул». У статті «В питанні каналу по гирлу Бистре Україна просувається вперед» (номер за 23 травня 2010 р.) видання безапеляційно перекинує факти, стверджуючи про те, що «Уряд України намагається переконати українців у тому, що вдалося

вання принципів добросусідства і цивілізованої конкуренції переходить від слів до діла. З мовчазної згоди відповідних європейських структур, у тім числі Дунайської Комісії (ДК), робить кілька дискримінаційних кроків для примусової переорієнтації суднопотоків на Сулинський канал. Так з 1 травня минулого року Бухарест запроваджує новий тарифний підхід для суден, що прямують транзитом через Сулинський канал: за прохід з вантажем — 1,51 долара США за нетто-реєстрову тонну, за прохід в баласті (порожніми) — 0,83 долара за нетто-реєстрову тонну.

Але й цього румунам здалося замало для досягнення своєї найближчої мети — зменшення (за будь-що!) транзитної привабливості ГСХ «Дунай — Чорне море» та суднопотоків цим природним, цілодобовим судновим ходом. З 8 червня 2010 року сусід застосовує відвертого батога до судновласників, які продовжують надавати перевагу українському ГСХ: до тих суден, що прямують Сулинським каналом тільки в одному напрямку (вхід або вихід в Чорне море) та здійснюють операції в румунських портах, застосовується тариф 2,34 долара США за одну нетто-реєстрову тонну, тобто вже без врахування звичайного, цивілізованого принципу формування тарифу: або з вантажем, або в баласті. Іншими словами: за прохід тільки в одну сторону — плати як за два проходи.

— Таким введенням дискримінаційних тарифів Румунія порушила ст.1 Дунайської Конвенції, — зауважив під час нашої бесіди капітан суховантажного судна, що вже не один рік возить по Дунаю вгору металобрухт, вугілля та руду на металургійні комбінати Європи.

— А що саме вимагає ця стаття?

— Навігація на Дунаї повинна бути вільною і відкритою для громадян, торгових суден і товарів усіх держав на основі рівності щодо портових і навігаційних зборів та умов торгового судноплавства.

І як на цей відверто дискримінаційний крок Румунії, спрямований, по суті, проти України та її партнерів по бізнесу, відреагував Секретаріат Дунайської Комісії (робочий орган Белградської Конвенції)? Офіційну інформацію Бухареста про прийняття відповідних змін у тарифікації чиновники Комісії взяли до уваги і своїм листом від 24 червня 2010 року №ДК170/VI-2010 поінформували про це всі країни, які підписали Конвенцію. Дотримуйтесь, панове, ось таких нових умов транзиту вантажів.

А якими ж були кроки українського МЗС для захисту державних інтересів? Наше зовнішньополітичне відомство, мабуть, залишилося (разом з іншими міністерствами) задоволеним відповіддю Секретаріату Дунайської Комісії, куди, за нашою інформацією, українські дипломати зверталися за роз'ясненнями. Принаймні згадані дискримінаційні тарифи на Сулинському каналі діють по сьогодні. Можемо лише припускати, який міжнародний галас та скандал здійняли б румуни, якби так вчинив Київ. Ми ж, по суті, в черговий раз принизливо проковтнули гірку пілюлю і з якоюсь інфантильною легкістю сприйняли відвертий економічний демарш Румунії, який позбавив нашу напівпорожню державну скарбницю мільйонів доларів.

Добре, що впровадження сусідами нових тарифів, за словами фахівців, штучно занижених, без юридичного обґрунтування не досить вплинуло на скорочення суднопроходів нашим глибоководним судновим ходом. По-суті, Румунія поки що не досягла такої мети (про це свідчать результати роботи ГСХ, які ми наводили на початку матеріалу).

Але не треба тішити себе маніловськими надіями, що «якось все склеться, утрясється само собою» і черговий національний проект — «Дунайський коридор», стримано представлений недавно громадськості, збільшить, як декларується, надходження до держбюджету аж на 5 млрд гривень щорічно. Цього нам ніколи не досягти без жорсткого та послідовного захисту офіційним Києвом державних інтересів в українському Придунав'ї. Планомірне відстоювання своїх економічних, територіальних і геополітичних позицій повинно бути не лише на міждержавному рівні, а й із залученням виконавчих структур Євросоюзу, членом якого є Румунія.

Без таких принципових кроків, як і без створення для цього депресивного краю спеціального пільгового інвестиційного клімату, ми й надалі будемо свідками не лише економічного і соціального занепаду в стратегічно важливому регіоні, а й можливої втрати своїх територій. Для початку в дельті Дунаю.

Задунайський, досить амбіційний і радикально налаштований сусід («Румунія понад усе!», «Приєднаємо українську Бессарабію до Румунії вже через 25 років!», за переконаннями багатьох наших співрозмовників, сьогодні лише «робить розминку» перед рішучими і зухвалими (геополітичними — у майбутньому, і транскордонними і антиконкурентними — вже завтра) боями за відновлення своєї монополії на транзит суден через Дунай та закриття ГСХ як потужного конкурента на VII міжнародному транспортному коридорі. Український проект «Дунай — Чорне море», як відомо, є його складовою частиною.

«Стратегія Дунаю»: чи враховує вона інтереси України?

Якось не досить поміченою, на жаль, українськими ЗМІ відбулася в листопаді минулого року в Бухаресті вельми серйозна міжнародна подія — «Саміт Дунаю». Можливо тому, що Україну на цьому високому зібранні презентував фахівець без відповідного статусу та повноважень, а 14

ДЕРЖАВНИЙ ІНТЕРЕС

В ГЕОПОЛІТИЧНОМУ ПАСЬЯНСІ?

придунайських країн представляли переважно їх перші особи. Наша газета про цей саміт, до речі, писала, акцентуючи, зокрема, увагу на цифрі 100 млрд євро. Саме стільки Євросоюз виділив (про що й було оголошено на цій зустрічі) на період до 2013 року для реалізації транспортних, а, по суті, транскордонних проектів придунайських держав.

Важливий нюанс: розробку «Стратегії Дунаю» ініціювали Румунія та Австрія. Звичайно, що про свої національні проблеми вони не забули. Як підкреслив на саміті Ласло Борбелі, міністр охорони навколишнього середовища Румунії, «у нас є вже розроблені для реалізації в басейнах Дунаю та Тиси проекти вартістю 9 млрд євро».

Що саме очікує Бухарест від «Стратегії Дунаю»? По-перше, завершення одного з грандіозних проектів — будівництва каналу «Бухарест-Дунай». Далі ще більше: спорудження двох нових мостів, будівництва нового гідроенергетичного комплексу на Дунаї, забезпечення судноплавства на ділянці Нижнього Прута... За проектом «Ділянка Тульча (Морський Дунай)» Румунія планує провести гідротехнічні роботи на Сулинському каналі — на ділянці 43-34 милі р. Дунай біля міста Тульча.

Вони, як пояснили нам фахівці, будуть пов'язані з поліпшенням складних умов судноплавства в зазначеному районі, а саме штучного збільшення радіуса повороту Дунаю та штучного спрямування його русла. Вартість робіт — 76 млн євро!

До чого це в підсумку приведе? Передусім це спричинить збільшення швидкості течії Дунаю на даному відрізку, а отже, призведе до подальшого штучного перерозподілу водотоку в бік румунської гідротехнічної системи і падіння глибин нашого Кілійського гирла. А далі — пересихання руслових ділянок між українськими островами та континентальною територією Румунії, що неминує рано чи пізно створить нові підстави для її територіальних претензій.

Між іншим, і це досить важливий нюанс для оцінки того, що відбувається навколо українського «Малого Босфору»: «Стратегія розвитку Дунайського регіону», — як акцентує увагу румунська газета «Котідіанул» (8.06.2010 р.), — є складовою загальної стратегії розвитку Євросоюзу на наступні 10 років, що відома під назвою «EU2020».

Мало, звичайно, віритися в те, що задані стратегії відверто націлені на зменшення водотоку в український Кілійський рукав Дунаю та його штучне замулювання... Але факти — річ переконлива. Для досягнення мети, до речі, яку вголос висловлювали і румунські високопосадовці, і румунські політики, може вплинути й реалізація «Майстер-плану», який ще торік озвучив Григор Бабоян, губернатор Біосферної резервації дельти Дунаю. Ним, зокрема, передбачається з'єднання озера Мурігьол «з природним режимом річки Дунай». А як же тут бути з долею пташок або неминучим впливом гідротехнічних робіт «на міграцію окремих видів риби»? До того ж, на території біосферного заповідника передбачається спорудити дамби для захисту від повені села Мурігьол і побудувати шлюз для проходження «човнів» з озера в Дунай.

Чи погоджувалися ці та інші транскордонні проекти з нашими відповідними відомствами (і отримали від них «добро»), адже вони напряму впливатимуть і на біосистему всієї дельти Дунаю, і на природоохоронні та соціально-економічні питання всього українського Придунав'я? А чи щось матимемо ми від тих 100 млрд євро як придунайська країна, яку обіцяють залучили до вільної зони торгівлі ЄС? Питання і питання...

Судячи з «Національного проекту «Дунайський коридор», який ми уважно вивчили, від тих колосальних коштів на реалізацію «Стратегії Європейського Союзу для Дунайського регіону» Україна, найімовірніше, матиме дірку від бублика. Дай Бог, щоб ми помилилися. Принаймні, у «Дунайському коридорі» (загальний обсяг його фінансування орієнтовно 32 млрд грн), як ми не придивлялися, не натрапили на жодне слово про якісь кошти для нього від тих колосальних сум, що Євросоюз вже передбачив на «Стратегію Дунаю».

А Україна, між іншим, є членом Белградської Конвенції захисту Дунаю та Дунайської Комісії. І саме через механізми цих структур Румунія вже понад десять років робить усе, і достатньо успішно, для блокування проекту ГСХ «Дунай — Чорне море». До виконання другого етапу цього проекту — доведення прохідної осадки до 7,2 м по всій довжині глибоководного суднового ходу (його завершення планувалося вже наступного року) — ми поки що навіть не бралися, наштотхнувшись на жорстку протидію Румунії. Складність проблеми для нас у тому (і це досить істотна деталь), що на значній частині української ділянки Дунаю, яка розмежовує сусідні країни, поглиблення фарватеру річки треба виконувати вже безпосередню по україно-румунському кордону. Рибалки Вилкового до цього часу пам'ятають, які зухвалі перепони та провокації (із застосуванням навіть військових катерів) вчиняли нам сусіди, коли

ми розпочинали днопоглиблювальні роботи у 2004 році (відповідно до проекту першої черги ГСХ) на баровій (морській) частині гирла Бистрого. Тобто на нашій, власній території. А що на нас чекає, коли рано чи пізно (а це треба обов'язково робити відповідно до проекту другої черги ГСХ — «Повний розвиток») ми приступимо до розчистки окремих замулених (в тому числі й румунами) ділянок Кілійського

Україна впевнено випереджає сусіда за кількістю суднопроходів



русла Дунаю вище міста Вилкове? Тобто вже по прикордонній лінії.

Транзитність — головна перевага України

«Ми в жодному разі не повинні втрачати своєї головної переваги — транзитний чинник, — підкреслює в одній зі своїх статей академік Володимир Черевань, відомий економіст, ректор Київського університету ринкових відносин. — А ми його втрачаємо. Самі йдемо до цього, та й зіштовхнути нас багатьом мріється. Транзитність — головна перевага України».

Це добре розуміють наші румунські сусіди. Тому їм не тільки давно мріється про те, від чого застерігає шановний Володимир Павлович. За останні 20 років на лівобережжі Дунаю, по його численних гирлах, починаючи з Тульчинського, а ще далі — Георгієвського та Сулинського (все це

територія Румунії) вже зроблено досить багато для досягнення згаданої мрії. От вам незаперечні факти, що навели українські прикордонники: протягом тривалого часу вони зафіксували на відео майже 300 випадків скидання з румунських кораблів у Кілійське гирло піднятого мулу під час днопоглиблювальних робіт у своїх каналах — Сулинському та Свято-Георгієвському. (На ці вкрай кричущі факти з огляду

зокрема по ГСХ «Дунай — Чорне море» стають, на думку багатьох наших співрозмовників, ще актуальнішими. Для відстоювання в цьому питанні більш жорсткої і послідовної позиції є, до речі, всі юридичні підстави. Переконливі й результати шестирічного комплексного екологічного моніторингу нашого головного судного ходу. Вони однозначні: висновки Комісії із запиту Конвенції Еспоо щодо ймовірного значного негативного впливу на довкілля під час реалізації проекту ГСХ є припущенням. Україна ж, до речі, єдина країна в дельті Дунаю, яка щорічно проводить такий моніторинг.

Румуни цього не роблять, більше того, вони відмовилися від нашої пропозиції проводити разом з українськими фахівцями такий комплексний екологічний моніторинг і щодо ГСХ «Дунай — Чорне море», і щодо реалізації проектів своїх гідротехнічних споруд. Результати наших багаторічних моніторингів про невиявлення значного негативного впливу на стан природного навколишнього середовища дельти Дунаю, у тому числі і в транскордонному контексті — не були ні оскаржені, ні спростовані будь-якою країною чи міжнародною організацією. Річ у тім, що будь-який альтернативний екологічний моніторинг нашого ГСХ не проводився і не проводиться. З усіх трибун наші сусіди волають лише про «ймовірний його негативний вплив на птахів та рибу», забуваючи про свої численні гідротехнічні роботи, які будувалися, будуються і будуть будуватися практично по живому на території, що відносяться до румунського біосферного заповідника або межують з ним.

Який же висновок з того великого напрацьованого матеріалу з проблем Придунав'я, які має у своєму розпорядженні наша редакція?

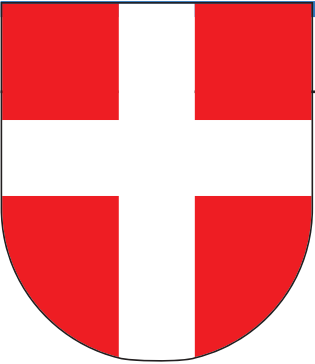
Створити, на наш погляд, передумови уникнення подальших територіальних претензій Румунії до України в дельті Дунаю (через недопущення зміни проходження головного навігаційного фарватеру) та створити підстави для початку відновлення гідрологічного балансу в дельті Дунаю (який штучно змінила і продовжує змінювати Румунія) можна лише виробивши єдину, послідовну позицію відповідних міністерств, єдину позицію країни. Погоджуємося з висновком, який зробила Раїса Богатирьова на засіданні «круглого столу» «Україна-2020: зовнішньополітичні виклики і можливості майбутнього десятиріччя», що відбувся 18 травня в Києві: «Ми не можемо від виборів до виборів змінювати напрямок своєї зовнішньої політики. Спадкоємність зовнішньої політики — основа прогнозованості країни».

Щодо ГСХ «Дунай — Чорне море», то, як ми підкреслювали, наша країна, її уповноважені представники мають усі юридично-правові підстави зайняти у майбутніх міжнародних переговорах та консультаціях навколо цього стратегічно важливого об'єкта більш послідовну, виважену, але жорстку позицію у відстоюванні власних національних інтересів у дельті Дунаю. Якісь закулісні «екологічні і тарифні» ігри та можливі «компромісні» домовленості можуть обернутися державі великими, а то й непоправними втратами.



У Ізмайльському морському порту сподіваються на майбутнє повне завантаження

ФОТО ІРИНИ КОРОЛЬКОВОЇ



ВІЗИТІВКА. Площа Волинської області — 20,2 тис. км (3,3% території держави). Населення — 1037,2 тис. осіб (2,3% від населення України). Обласний центр — Луцьк, де мешкає 212 тис. жителів.

По західному і північному периметрах території області проходить державний кордон із Республіками Польща та Білорусь; на ньому розташовано дев'ять пунктів переходу, у тому числі один із найбільших в державі — «Ягодин».

СИМВОЛІКА

Хрест означає віру і життя

Герб Волинської області має форму щита із заокругленою нижньою частиною. У червоному полі білий — (срібний) хрест, що є символом життя, а також нагадує про християнство та оборону віри Христової. Червона барва означає хоробрість, мужність, безстрашність, любов людини до свого Творця, готовність віддати життя за батьківщину. Біла — чистоту і непорочність, любов людини до свого Творця, готовність віддати життя за батьківщину. Біла — чистоту і непорочність, любов людини до свого Творця, готовність віддати життя за батьківщину. Біла — чистоту і непорочність, любов людини до свого Творця, готовність віддати життя за батьківщину.

Прапор являє собою полотнище зі співвідношенням сторін 5 до 7. У центрі на червоному (копір стигло! виши!) тлі рівнораменний хрест білого (срібного) кольору, що торкається кінцями країв прапора (т. зв. фіксований). У правому верхньому куті розміщено один із найдавніших варіантів історичних хрестів Волині XV—XVIII ст. (т. зв. лапчастий).

Зарплати зростатимуть

ПРОГНОЗ. Фінансовий результат від діяльності волинських підприємств за минулий рік становить 75 млн грн. Про це повідомила начальник головного управління статистики у Волинській області Марія Мотиль. Вона вірить, що позитивні тенденції, які економіка регіону продемонструвала торік, нинішнього наберуть сили. В усякому разі це засвідчує своєрідний «барометр» — зростання темпів будівельних робіт. Порівняно з відповідним періодом минулого року вони нині більші на третину.

Обнайдливі перспективи почали вимальовуватися і у виробництві. Найбільший приріст обсягів промислового виробництва забезпечили підприємства з оброблення деревини та виробництва виробів з деревини (+33%), целюлозно-паперового виробництва (+21%) і машинобудування — більше як на третину! — розповів заступник начальника Головного управління економіки облдержадміністрації Галина Дика. — Область стала помітно більше виробляти меблів, трансформаторів, бортових електромереж для автомобілів та мотоциклів, у тому числі відомих світових брендів, підшипників, зубчастих передач та елементів механічних передач.

Замість корчми — дитсадок

НОВОСІЛЛЯ. Прикметно, що новий дитсадок почав працювати у колишній корчмі... В області з початку року вже відновлено роботу дев'яти дошкільних дитячих закладів. Останній із нововведених дитсадків — у селі Коршовець Луцького району. Тут мешкає 350 жителів і майже півтора десятиліття не було дошкільного закладу.

На вулицях стало світліше

ТУРБОТА. Схвалення волинян викликає обласна програма з відновлення освітлення на вулицях населених пунктів, зокрема тих, через які проходять автомагістралі. З початку року в області у нічний час зроби́ти життя людей дещо безпечнішим майже тисячу світлоточок.

20 РОКІВ НЕЗАЛЕЖНОСТІ: ВОЛИНЬ

Дай напиться, батьку Світязь!

ЗАПОВІДНА ЗЕМЛЯ. Місцева влада по-новому поставилася до одного з семи природних чудес України

На самому кордоні з Євросоюзом, де в одному місці сходяться українські, польські та білоруські землі, розташована одна з найунікальніших в Україні територій. З висоти пташиного польоту видно: Творець щедро наділив цей край найкращим, що в нього було, — озерами з піщаними берегами, грибними лісами, ягідниками, болотами, які не тільки споконвіку підтримують корівку, а й ховають за потреби від небезпек дикого звіра та вільне птаство...

Тут відносно недалеко одне від одного зібралось три десятки голубих перлин Землі, загальна площа плеся яких сягає 70 км². У смарагді боліт і лісів — річечки, протоки та канали, що з'єднують озера.

Гордістю краю є визнаний одним із семи природних чудес України батько Світязь. Площа його дзеркала становить 2622 га, а максимальна глибина — 58,4 м. Майже дві сотні мільйонів кубометрів води, що є у цьому озері, настільки чисті, що вчені навіть пропонували взяти їх в Україні за стандарт питної води, — розповів Петро Юрчук, директор створеного тут у 1984 році Шацького національного природного парку. — Дещо поступається йому Пулемецьке озеро — 16,3 км², а ще більше — озеро Луки — «лише» 6,7 км²!

Одна з найоригінальніших територій, що добре збереглася, взята парком, який представляє тут інтереси



На озері Світязь — ідеальні пляжі для відпочинку дітей

держави, під особливу охорону. На площі майже 50 тис. га є чимало абсолютно заповідних місць, де спокійно почуються десятки занесених до Червоних книг України і Міжнародного союзу охорони природи і природних ресурсів видів тварин і рослин.

Нині райцентр Шацьк та прилеглі до нього озера де-

дали більше набувають ознак модних курортів. І хоча поки що діють вони, на жаль, лише влітку, вже сотні тисяч людей отримали можливість тут оздоровитися. Бо ж мало знайдеш у нашій державі місць, де є настільки цілюща вода, так вільно дихалося б не тільки легеням, а й душі...

Аби компенсувати негативний вплив людей на навколишні екосистеми і зберегти їх максимально чистими, місцева влада поступово підтягує побутові стандарти до європейських.

І хоча стримує вічний дефіцит вільних коштів, протягом останнього часу таки зроблено чимало! — розповів

голова Шацької райдержадміністрації Володимир Найдан. — У будинку, що тривалий час стояв недобудованим, здали в експлуатацію сучасну поліклініку для місцевих жителів і туристів, реконструювали школу в райцентрі, створили цивілізовані умови на місцевому ринку. А ще — працюємо над створен-

ням майже п'яти кілометрів твердого покриття у Шацьку, бічні вулиці якого ніколи не вирізнялися добримощенням, або й просто його не мали. У нашому «портфелі» — і програма «Питна вода», у тому числі й відкриття бювету в Шацьку...

Якісно інші — аби максимально зменшити негативний вплив туристів на місцеві озера! — вимоги до власників баз відпочинку сформували контролюючі органи. Серед них — обов'язковість централізованого водовідведення. В активі місцевої влади — і будівництво навколо озера Світязь кільцевої дороги, перший відрізок якої — від в'їзду в урочище «Гряди» до села Пульмо — буде зданий вже цієї осені.

Обласна влада зробить усе можливе, аби підвищити туристичну привабливість регіону, але озера після відпочивальників повинні залишатися чистими, адже водні плеся — не просто власність держави, а й основа подальшого розвитку цього краю! — підкреслив голова облдержадміністрації Борис Клімчук на останній нараді, присвяченій відкриттю туристського сезону.

Тим часом триває пошук коштів на будівництво каналізаційного колектора у селі Світязь. Без допомоги держави аж ніяк не обійтися. І чи варто тут економити, якщо йдеться про збереження перлини Європи і чистоту національної святині, якою є озеро Світязь? Питання, переконаний, риторичне!

ПРЯМА МОВА

Не треба йти вперед із повернутою назад головою

Борис КЛІМЧУК, голова Волинської обласної державної адміністрації: — Як депутату Волинської обласної ради першого демократичного скликання мені доздобути Україною суверенітету довелося голосувати за визнання на Волині національної символіки... Тієї самої, яка є нашим державним прапором.

Якби нині довелося повторити те голосування — вчинив би так само: не треба шкодувати за тоталітарним минулим і йти вперед із повернутою назад головою! Попри те, що минулі 20 літ багато у чому стали для молодшої держави згайками. Через наш надмірний романтизм, неготовність працювати у ринкових умовах, зажерливість тих, хто нахрапом уривав для себе від спільного пирога, не-



бажання слухати та обирати тих, за чіткими словами — конкретні справи, а не тільки солодкі обіцянки із мітингових підмостків... Знаю, що точно так думають сотні тисяч моїх земляків. Сьогоднішня Волинь — це край із великими потенцінами

можливостями. Останнім часом він демонструє значне покращення економічного розвитку. На початку цього року обсяг промислової продукції, наприклад, зріс на 20% і за темпами зростання перебуває на третьому місці серед областей України.

Головним завданням виконавчої влади нині бачу посилення інвестиційної привабливості регіону, подальший розвиток його інфраструктури. І як наслідок — підняття реального рівня життя волинян. А це, безперечно, збереження для майбутніх поколінь природи розкішного краю з унікальними ландшафтами, озерами, лісами та заповідними територіями, самобутнього народного мистецтва і вільночелю, ще не оціненої належним, істориком культурної спадщини.

СЛОВО — РОВЕСНИКАМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

«Живу у відкритому просторі!..»



Анжеліка САЧЕВЧИЧ. Студентка третього курсу архітектурного факультету Київського національного університету будівництва і архітектури.

— Мені, як і нашій державі, незабаром виповниться 20!.. Навіть не віряться, що ще кілька років тому було безтурботне життя у моєму рідному Ковелі, де я вчилася в художній школі, брала участь у спортивних змаганнях, танцювала у творчому колективі... Мені пощастило: вчилася у школі, де панує культ знань, де працюють справжні майстри-педагоги. Вони навчили мене сміливо дивитися у майбутнє.

Нині освоюю ази спеціальності архітектора. Доросле життя змушує замислюватися над серйозними проблемами. Як, зокрема, поліпшити середовище, в якому ми живемо, зробити його максимально комфортним, раціональним, естетичним... Як не згубити історичну забудову міста, створюючи водночас сучасні будівлі.

На щастя, нині старання архітекторів не називають «архитектурними надмірностями», як у період Хрущова. Отож, у

мене і моїх колег є шанс бути затребуваним суспільством і можливість реалізувати себе.

Хотілося б, аби в майбутньому Україна йшла в ногу з Європою у застосуванні сучасних технологій. А студенти могли б поводитися, не лише розглядаючи зарубіжні журнали та фотографії в Інтернеті, а мали б свої, нічим не гірші зразки будівництва (як, наприклад, реконструйований стадіон «Олімпійський»). Щоб бути ближчою до європейських процесів, вчу англійську і німецьку мови.

Я рада, що народилася у незалежній Україні, бо вона дала мені і моїм товаришам можливість жити у вільному суспільстві і відкритому світовому просторі. Тут я можу розвиватися і вдосконалюватися. І мені не диктують ідеологію — ані соціалізм, ані ленінізм. А від цього я відчуваю особливу відповідальність за те, щоб використати усі можливості, що дає нам держава!

Я б'юся різем і долотом

ПОСТАТІ. Видавництво «Волинська мистецька агенція «Терен» видало книгу-альбом «Ніл Хасевич. Воїн, митець, легенда». Видатний український художник Ніл Хасевич, уродженець села Дюксин Рівненської області, із радянським тоталітарним режимом боровся із зброєю в руках не міг. «Я б'юся різем і долотом. Я, каліка, б'юся в той час, коли багато сильних і здорових людей у світі навіть не вірять, що така боротьба взагалі можлива... Я хочу, щоб світ знав, що визвольна боротьба триває, що українці б'ються», — написав художник за рік до своєї смерті 4 березня 1952 року. Смерті у повстанській кріпці зі зброєю в руках...

Книга-альбом «Ніл Хасевич. Воїн, митець, легенда» не лише розповідає про визначну особистість, а й зобра-

ла майже всі відомі нині роботи майстра — понад 120. Більшість із них у складних повоєнних роках у буквальному розумінні пра-



Автопортрет Ніла Хасевича. 20.XI. 1945 р.

При підготовці книги були використані матеріали з фондів Волинського і Рівненського краєзнавчих музеїв, Костопільського районного краєзнавчого музею, приватних зібрань.

«Історія дає людині силу і застерігає від помилок»



Директор Музею волинської ікони Тетяна ЄЛИСЕЄВА

Музей волинської ікони постав у перші роки Незалежності, у серпні 1993 р. як відділ Волинського краєзнавчого музею. Було в тому щось символічне: у державі набирала силу найвища (10000% на рік!) інфляція, а в адміністративному центрі польської області думали про майбутнє експонування і дослідження сакральних творів!.. Музею й досі нема аналогів у світі. З першого дня його очолює Тетяна Єлисеєва.

УЧас довів, що рішення випустити «до людей» старовинні ікони, які свого часу дивом уцілили у роки комуністичного богоборства, а потім перебували під замком у фондосховищах, був абсолютно правильним!.. — І нині Музей волинської ікони є єдиним у світі закладом, де представлена самотуття регіональна школа волинського іконопису. Зібрання представлене

двома з половиною тисячами пам'яток сакрального мистецтва. Це понад 600 ікон XVI—XIX століть, предмети металопластики (шаги ікон, церковне начиння, іконки), декоративна різьба (царські врата, кіоти ікон) та скульптури.

Створення ядра цієї колекції пов'язане з іменем відомого українського мистецтвознавця Павла Жолтовського (1904—1986 рр.), який очолював наукові експедиції Волинського краєзнавчого музею у 1980-х, що вивчали та збирали історичні і культурні пам'ятки в уцілелих храмах Волині.

А перлиною нашої збірки є унікальна пам'ятка візантійського мистецтва XI—XII століть, одна з чотирьох найшанованіших християнських святинь — Холмська Чудотворна ікона Божої Матері.

УІсторія її заслуговує на написання окремої книжки!..

УК Образ Холмської Богородиці — не єдиний, відреставрований у музеї...

— Звичайно ж! Ми працюємо у постійному контакті з Національ-

ДОСЬЄ «УК»

Тетяна ЄЛИСЕЄВА. Народилася у місті Луцьку. Закінчила Луцький педагогічний інститут ім. Лесі Українки (нині — Волинський національний університет). Музей волинської ікони очолює з часу його заснування. Нагороджена орденом Нестора-Літописця II ступеня.



Реставратор Анастасій Квасюк та Тетяна Єлисеєва біля копії відреставрованої тисячолітньої Холмської Чудотворної ікони Божої Матері

ним науково-дослідним реставраційним центром України, його Львівським філіалом та кафедрою реставрації темперного та олійного живопису Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури. Відновили півтори сотні ікон. Твори живопису декоративної різьби і скульптури, книги, документи, кераміка і

порцеляна, художній метал після реставрації експонуються у музеях Волині.

А сам Музей волинської ікони став місцем, яке обов'язково відвідують українські та іноземні президенти, які приїжджають у наш край. Про численних гостей з інших областей та іноземців вже не кажу...

ЕКОНОМІКА: БІЗНЕС

Стартували пілотні проекти

СЕРВІС. Центри з надання адмінпослуг працюватимуть у всіх регіонах

Вадим ВИГОВСЬКИЙ
для «Урядового кур'єра»

Вітчизняна дозвільна система тривалий час була тим порогом, о котрий спотикалося українське підприємництво. Внаслідок цього наша країна займала останні місця у світових рейтингах щодо легкості започаткування бізнесу. І хоча низка реформ у цій сфері істотно поліпшила ситуацію, остаточно проблему не розв'язано.

Зберегти гроші
й нерви

Нині набирає обертів кампанія зі створення центрів з надання адміністративних послуг. Однак навіщо вони й чим відрізняються від дозвільних центрів, розуміють далеко не всі. Тож за роз'ясненням ми звернулися до фахівців Державного комітету з питань регуляторної політики та підприємництва.

— Центр з надання адміністративних послуг (ЦНАП) за своєю суттю є місцем, де надають послуги, які раніше люди отримували безпосередньо у тому чи іншому органі влади, державному або комунальному підприємстві, — пояснила перший заступник голови Держкомпідприємництва Галина Яцишина. — Зазвичай це були спеціально обладнані приміщення в міськвиконкомі або райдержадміністрації. Що стосується відмінностей між ними, то їх дві. Передусім у дозвільному центрі обслуговуються лише суб'єкти господарювання, а в центрі з надання адміністративних послуг — і суб'єкти господарювання, і громадяни. Окрім того, через дозвільні центри надають передбачені законодавством документи дозвільного характеру, а через ЦНАП — і вони, і будь-які інші документи, які можна отримати через адміністративні послуги. Та й організаційні складові роботи обох центрів однакові, адже спрямовані на забезпечення зручних умов для обслуговування населення і підприємств.

Щоправда, законодавчого підґрунтя для створення центрів з надання адмінпослуг бракує. За словами Г. Яцишиної, нині не існує



Відлік пішов

жодного нормативно-правового акта, яким би регламентувались ці питання. Їх можна впровадити лише після ухвалення закону про адміністративні послуги та Адміністративно-процедурного кодексу. Саме ними передбачені положення щодо забезпечення діяльності «універсамів послуг».

Загроза втратити посаду
дисциплінуватиме чиновників
дотримуватися норм законів.

Головним розробником цих законопроектів виступили Міністерство юстиції та Держкомпідприємництва.

— Тому ми радили керівникам місцевих органів виконавчої влади та міським головам при створенні центрів з надання адмінпослуг на базі дозвільних центрів брати це до уваги, — сказав директор департаменту дозвільної системи Держкомпідприємництва Олександр Андреев. — Адже на сьогодні діяльність дозвільних центрів регламентується Законом «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», а ЦНАП — це лише «пілотні» проекти, які діють виключно на засадах експерименту та ініціативи місцевої влади.

Щодо того, чи не буде створення таких структур на базі дозвільних центрів перевищенням посадовцями місцевої влади своїх повноважень, то у Держкомпідприємництва так не вважають. Адже ЦНАП формуються заради впорядкування механізму надання тієї чи іншої послуги. Причому без

зміни самих вимог та порядку їх надання. При цьому дотримання чинного законодавства обов'язкове.

З чого почати

У комітеті радять владним структурам на місцях розпочати роботу з повної інвентаризації та перегляду всіх без винятку послуг, що надаються. Після ретельного аналізу отриманого переліку послуг можна буде ліквідувати ті з них, які дублюються.

— Таким шляхом пішли дуже багато міських рад та їхніх виконкомів, — наголосив О. Андреев. — До того ж усе це робилося в рамках заходів із сертифікації системи менеджменту (системи управління якістю) згідно з вимогами міжнародного стандарту

ISO:9001. Відповідні сертифікати отримали Бердянська, Івано-Франківська, Кременчуцька та багато інших міських рад. Якщо ж усе це робити не в рамках сертифікації, то можна використати форму регламенту (інформаційної картки), затверджену наказом Держкомпідприємництва від 03.07.2009 р. № 116, прийнятим на виконання постанови Кабміну «Про заходи щодо упорядкування видачі документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності».

Перший заступник голови Держкомпідприємництва підтримує колегу і вважає, що до кожної послуги треба чітко виписати вимоги: яким нормативно-правовим актом передбачено її надання, які документи слід подавати, вартість послуги, терміни її надання тощо. Зі свого боку, вона радить місцевій владі використати досвід організації найкращих дозвільних центрів для налагодження взаємодії всіх учасників ЦНАП. Також досить важливо є роз'яснювальна робота, адже і громадяни, і підприємці мають знати, які послуги вони можуть отримати у центрах з надання адміністративних послуг.

А тим часом Верховна Рада у першому читанні прийняла законопроект,

підготовлений Держкомпідприємництва, про розширення мережі дозвільних центрів. Якщо документ схвалить у цілому, отримувати дозволи можна буде в дозвільних центрах в обласних державних адміністраціях. Розширення мережі таких структур та запровадження в них посади державного адміністратора істотно скоротить витрати підприємців і час, який витрачається на отримання документів дозвільного характеру.

Законодавчий
«шантаж»

Однак вже нині численні зміни чинного законодавства дещо поліпшили ситуацію. Запропоновані урядом уповноваженим з питань дерегуляції Михайлом Бродським поправки до Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності посадових осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування» майже рік не розглядали. Нарешті парламент схвалив їх у другому читанні і в цілому. «За» проголосували 247 депутатів.

Віднині за невиконання законодавства, що регулює сферу підприємницької діяльності, чиновники

відповідатимуть своєю посадою і це застерігатиме їх від усіляких протиправних дій. Принаймні на це сподівається М. Бродський, вважаючи, що «загроза звільнення є найефективнішим «батоном» для чиновника».

Мабуть, він має рацію, адже згідно з новим законом, за прийняття регуляторних документів без попереднього оприлюднення та аналізу їхнього регуляторного впливу, за неподання на державну реєстрацію нормативно-правових актів та прийняття тих документів, які змінюють умови ведення бізнесу, за затягування чи безпідставну відмову у видачі ліцензій, а також за низку інших зловживань посадовців штрафуватимуть. І хоча суми не такі вже й значні (від 510-850 грн), однак у разі повторного порушення чиновник втратить насиджене місце. І все це без судової тяганини, на яку раніше скаржники витрачали роки. Щодо моральних та матеріальних втрат, то ніхто й не рахував.

Штрафувати посадовців буде уповноважений орган (нині ним є Мінекономіки). А ось стежитиме за дотриманням законодавчих норм урядовий уповноважений з питань дерегуляції.

ПРЯМА МОВА

Анатолій КІНАХ,
президент Українського союзу
промисловців та підприємців:

— Цей закон має виняткове значення передусім через те, що поряд із гострими проблемами, спровокованими економічною кризою, відчувається проблема якості управління, починаючи з професіоналізму і закінчуючи відповідальністю представників як центральної, так і

місцевої влади. Тому в контексті адміністративної реформи, започаткованої Президентом, принципове значення має підсилення кадрової політики, яка б спиралася не на кон'юнктуру, а на вміння людей працювати на певній посаді. Важливо, щоб державні службовці на всіх рівнях відчували свою відповідальність за соціально-економічний стан. Тобто якщо хтось своєю діяльністю чи бездіяльністю погіршує умови розвитку, призводить до втрати робочих місць, то має нести не лише адміністративну відповідальність, а й може позбутися займаної посади.

Також дуже важливо, щоб кадрова політика спиралася на сучасні методи залучення до роботи високопрофесійних кадрів. Тут має бути і соціальна складова, і поліпшення умов праці, і, звісно ж, запобігання корупційній складовій з допомогою того законодавства, яке нещодавно було прийняте. Тож, на моє переконання, Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності посадових осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування» працюватиме лише тоді, якщо він буде часткою стратегії, спрямованої на вдосконалення державного управлінського сектору.

Черкащани відкриють «єдине інвестиційне вікно»

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ПІДПРИЄМНИЦТВО. Найближчим часом на Черкащині розпочнеться будівництво заводу з виробництва консервованого зеленого горошку та солодкої кукурудзи. Загальна сума інвестицій становитиме понад 30 млн євро. Завдяки новому підприємству буде додатко-

во створено більше сотні робочих місць. Про це повідомила заступник начальника головного управління інвестиційно-інноваційної політики, підприємництва та зовнішніх відносин Черкаської облдержадміністрації Майя Кулик. Будуватиме завод компанія світового рівня, яка вперше заходить в Україну для будівництва підприємства.

30

млн євро

вкладуть іноземні інвестори в будівництво заводу з переробки продукції АПК.

Зараз відводять поля, засівають, а поки завод не збудований, виробництво роз-

поділять між кількома підприємствами.

Областю дедалі більше цікавляться іноземні інвестори. Ось і недавно для глибшого вивчення ситуації тут побувала французька делегація. До речі, співпраця з бізнесменами цієї країни вже має певні традиції: сім потужних французьких компаній працюють на Черкащині понад десять років.

Чимало добрих змін завдяки їм сталося у Звенигородському, Черкаському та інших районах області. Вони зокрема створюють нові робочі місця, по-господарськи використовують землю, досягають високих урожаїв.

Водночас ще є чимало каменів спотикання, які заважають притоку інвестицій, — це й перепони чинов-

ницькі, й законодавчі, й корупційні... Разом з потенційними та реальними інвесторами на Черкащині взялися створити «єдине інвестиційне вікно», яке б полегшило доступ капіталовкладень до виробництва. Як запевнив голова облдержадміністрації Сергій Тулуб, таке вікно буде створено вже найближчим часом.

ДОВКІЛЛЯ

Щоб береги були доступними для всіх

ЗЛОВЖИВАННЯ. Екоінспекція рішуче виводить на чисту воду порушників закону

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Начальник державної екологічної інспекції в Черкаській області Микола Клименко не приховує: незважаючи на його чималий досвід, працювати нині досить складно. Всіма можливими й неможливими методами на працівників інспекції намагаються тиснути, домагаючись певних преференцій, порушень встановлених природним законодавством норм. Однак важливий природоохоронний підрозділ не втрачає головного орієнтиру — забезпечувати додержання законодавства на території регіону. Для цього збільшує кількість перевірок, добивається високої їхньої результативності.

— Найголовніша увага, — розповідає Микола Клименко, — прибережній захисній смузі Дніпра. Адже саме там виявлено найбільшу кількість порушень. Питання очищення її від незаконно побудованих об'єктів на контролі і в Президента, і в голови облдержадміністрації. У цьому активно співпрацюємо з прокуратурами різних рівнів. Спільне бачення проблеми маємо і з обласним прокурором Миколою Лісовим, тому, вважаю, далі працювати в цьому напрямку буде легше.

Йдемо берегом Дніпра північніше Черкас. Ось тут, показує Микола Григорович, кооперативу «Ремпобутсервіс» певний час тому була виділена ділянка для причалу човнів. На цих землях заборонене будівництво, про що керівники кооперативу добре знали, але сьогодні там виросли справжні палаци. Коли запитуємо, на яких підставах побудувалися, власни-

ки «хатинок» відповідають: «Це будівлі для човнів і моторів». Хоча є в них і ванни, і душові, і туалети... Звідти все тече в Дніпро. Нижче по течії — Черкаси. Чому ж городяни мають купатися у відходах?

— Той, хто поважає закон і хоче добра Черкащині, ніколи не побудується у захисній стометровій смузі, — переконаний Микола Григорович.

підключення до електромережі. Схожа ситуація і з комплексом «Бочка»... Це можна розцінювати як корупцію в чистому вигляді, адже згадані дозволи, зазначає начальник екологічної інспекції, підписують чиновники Черкаського міськвиконкому.

— Ми неодноразово зверталися, писали листи, але поки ніхто так і не зміг призупинити незаконну

Криму. Потраплять під бульдозер вони й на Черкащині. Перша ознака — оголошення в черкаських газетах про продаж котеджів над Дніпром за неймовірно низькими цінами. Люди починають позбавлятися такої нерухомості. Немає сенсу в тому, щоб два відсотки населення України ніжалося на дніпрових пляжах, а решта — дивилися на все це через

відновлення рибних багатств Кременчуцького водосховища... Тішити, що останнє питання турбує сьогодні не лише екологів. Навести лад у цій сфері взялися й на рівні облдержадміністрації. На Черкащині сьогодні працюють 72 користувачі рибними ресурсами штучного моря. Це занадто багато. За радянських часів 5-6 підприємств виловлювали риби більше, ніж сьогодні сім десятків. Але це, так би мовити, офіційно. Насправді сьогодні виловлюють ще більше, проте не декларують цього, аби не сплачувати податків. За радянськими законами територія водосховища була розподілена між кількома підприємствами. І вони не лише виловлювали рибу, а й охороняли водойму від браконьєрів, проводили зариблення, одне слово, дбали про водні ресурси.

— На моє переконання, — наголошує керівник, — слід повернутися до цієї практики, а для цього «хазяїв» у водосховища має бути не 72, а значно менше. Група правоохоронних та екологічних організацій уже розпочала створювати прозорість у каламуті діяльності рибних підприємств області.

Ще одна не менш важлива проблема — «законсервовані» у багатьох селах пестициди. Вже до кінця року екоінспекція планує очистити від них Черкащину, де цього «добра» майже 300 тонн. Вивозитимуть його до Польщі та Німеччини на спеціалізовані заводи.

Найбільшою шкоди довкіллю області, як визначають екологи, завдають три підприємства — БАТ «Азот», Черкаська ТЕЦ та канівська «Наша Ряба». Вони входять до сотні най-

більших забруднювачів довкілля в державі. Однак робота екологічної інспекції не лише в тому, щоб показати, хто забруднює, а й знайти золоту середину між економічними вигодами для суспільства і шкодою довкіллю. Адже без технічного прогресу суспільство розвиватися не зможе. Хоча в економічних негараздах є й світлий бік: сьогодні низка хімічних гігантів Черкас збанкрутувала. Тому стан повітря довкілля в місті поліпшується. Зупинені хімічні підприємства небезпеки для навколишнього середовища не становлять, адже залишки хімічних речовин охороняються. Призначено осіб, які несуть за збереження цього майна відповідальність, у тому числі й кримінальну. При банкрутстві будь-якого підприємства до комісії, що проводить цю процедуру, обов'язково входить і екологічний інспектор. Він контролює питання утилізації хімічних речовин.

Сьогодні потребує розв'язання і проблема ще не так давно курортної зони Соснівки. Ще в 1967 році бір передано на баланс Черкас. Тож місто й повинно було взяти його на баланс. Однак, як стверджують інспектори, насправді його статус так і лишився невизначеним, тому справжнього господаря в нього немає. Тут незаконно вирізують дерева, захоплюють землі, забудовують територію.

— Тим часом зменшити наплив охочих прихватити територію в Соснівці просто, — зауважує Микола Григорович. — Потрібно міській владі озеленювати міські вулиці, робити їх затішнішими. Ліс повинен зайти до міста, а не місто розбудуватися, знищуючи ліс...



Фото з сайту uzhogorod.ua/info.com

Людям радість — природі сум

На сьогодні відсотків 90 прибережної смуги, як підраховували в інспекції, забудовані з порушеннями. Втім, усе не так просто, і порушника не візьмеш за зябра голими руками. Спритники нині добре юридично підковані. Вони досить легко знаходять шпарини у чинному законодавстві.

Комплекс відпочинку «Робінзон» незаконно зайняв земельну ділянку, наголошує Микола Григорович, побудувався без документів, але ж одержав дозволи й на торгівлю (в тому числі й спиртним), і на

діяльність. Чи, може, не захотів? Але я переконаний: усі вони будуть знесені.

— Скільки ще доведеться чекати?

— Такі запитання ставлять мені не вперше. Я відповідаю: читайте історію, дивіться на Грецію, Іспанію, Італію, навіть Росію — цей етап там уже пройдено. Ми також наведемо порядок, можливо, трохи з запізненням, але обов'язково наведемо! Процес розпочався уже і в нас. Завдяки принциповій позиції влади незаконні об'єкти зносять вже і в Києві, і в

паркан. Такого немає в жодній країні світу!

Вище по течії від Долини троянд у Черкасах пляж кілька років тому обгородили, а нещодавно паркан зник. Це теж заслуга екологічної інспекції.

Разом з органами прокуратури торік призупинили незаконне огороження пляжу.

Однак захист берегової смуги Дніпра, зрозуміло, не єдиний напрямок діяльності інспекції. Якість питної води, перевірки додержання законодавства організаціями, які орендують мисливські угіддя, проблема

Операція «Утилізація» розпочалася

НА ЧАСІ. Всі непридатні для використання отрутохімікати на Харківщині обіцяють знищити до Євро-2012

Світлана ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

Від слів уже взялися до діла. Як повідомив заступник голови Харківської облдержадміністрації Валентин Дулуб, утилізація отрутохімікатів у регіоні розпочалася за домовленістю з Державним фондом охорони довкілля. На сьогодні в Харківській області є 759 тонн непридатних для використання пестицидів і отрутохімікатів. Вони зберігаються в 60 сховищах, з яких лише одне у хорошому, 33 — в задовільному і 25 — в незадовільному стані. Саме з огляду на це, за словами Валентина Дулуба, керів-

ництво облдержадміністрації ухвалило рішення просити Міністерство охорони довкілля і Кабінет Міністрів про те, аби до Євро-2012 провести комплекс робіт з ліквідації всіх складів пестицидів і отрутохімікатів на території Харківщини. Їхне прохання не лише розглянули, а й підтримали, щоправда, за умови, що область виділить 6 млн грн зі свого екологічного фонду, а 12-13 млн виділить міністерство. В результаті спільних зусиль вдається позбутися своєрідного арсеналу мін уповільненої дії, який складається з надмірних залишкових запасів, непридатних для вико-

ристання пестицидів та отруйних агрохімікатів уже в нинішньому році.

Валентин Дулуб розповів, що раніше в області щорічно утилізувалося від 3 до 10 тонн пестицидів, але вони все одно накопичувалися за рахунок тих

робників у регіон заводиться до двох тисяч тонн пестицидів та 80 тисяч тонн агрохімікатів. Більшість цих отруйних речовин — іноземного виробництва, які відразу ж використовуються. Однак залишок, термін придат-

За підрахунками фахівців, щорічно для потреб сільгоспвиробників у регіон завозиться до двох тисяч тонн пестицидів та 80 тисяч тонн агрохімікатів.

хімікатів, які не застосовуються аграрними підприємствами. За підрахунками фахівців, щорічно для потреб сільгоспи-

ності якого вже минув, і надалі поповнює небезпечні запаси і загострює ситуацію. Наразі таке хімічне «добро», за

висновками фахівців, найгірше зберігається у Близнюківському, Вовчанському, Великобурлуцькому, Зміївському і Нововодолазькому районах. Там деякі склади не паспортизовані, і приміщення їх потребують ремонту, і тара, в якій зберігаються пестициди, здебільшого негерметична. Є потенційна небезпека негативного впливу на здоров'я людей та забруднення навколишнього середовища. Тож роботи з вивезення 278 тонн хімікатів розпочали саме зі складів чотирьох названих та ще 13 районів області і міста Первомайського.

Поки що утилізація, за словами Валентина Дулуба,

проводитиметься за рахунок 6 млн грн з обласного бюджету. А тільки-но розпочнеться фінансування з державної скарбниці — візьмуться за повну ліквідацію пестицидів у Нововодолазькому районі, де їх найбільша кількість — 420 тонн зосереджено у підземному сховищі на території колишньої бази обласної «Сільгоспхімії», а також у Валківському районі, де на восьми складах міститься 78 тонн пестицидів.

Загалом у нинішньому році на Харківщині за рахунок коштів з державного фонду охорони довкілля планують знищити 482 тонни пестицидів і отрутохімікатів.

ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ

«Ходитимеш по судах — відріжемо язик і повиколоємо очі!»

На контролі
«Урядового кур'єра»**ГОСТРА ТЕМА.** Міліція Донецька розпочала пошуки зловмисників, які погрожували матері двох учнів «оптимізованої» школи №111Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

Школярі, йдучи на літні канікули, зазвичай отримують завдання з літератури, мови чи математики. Схоже, подібні директиви отримали й виконавці непростого процесу закриття низки місцевих шкіл під назвою «оптимізація». Адже з початком канікул активізувалися й пристрасті довкола навчальних закладів, що закриваються. Причому недавні події засвідчили — з незговірливими батьками та вчителями ніхто панькатися не буде. Приміром, мамі учня донецької ЗОШ №111 Ірині Круглової, яка нещодавно звернулася до суду з проханням відмінити рішення сесії міськради про ліквідацію закладу, двоє молодиків влаштували банальний «гоп-стоп» і пригрозили фізичною розправою, якщо жінка не припинить свої намагання відстояти школу.

Перше попередження

У середу, 8 червня, кореспондент «УК» ледве не відволік Ірину Круглову від більш важливого спілкування — до жінки нарешті прийшов слідчий. Як підтвердила згодом донеччанка, це була її перша зустріч із донецькими правоохоронцями після «побачення» з невідомими надвечір 30 травня. «По-перше, я боялася сюди звертатися, а по-друге, вже знала, що наступного дня поїду до Києва, і тому вирішила повідомити про все в Генеральну прокуратуру України, — ділитися мати двох дітей і запевняє, що тепер все докладно розповіла слідчому та написала заяву про притягнення до відповідальності двох невідомих, які їй погрожували. — Обидва спортивні на вигляд і вищі за мене зростом. Один був вдягнений у спортивні штани та чорно-білу футболку, інший — у джинсах і теж у футболці. У того, який тримав мене за руку, трохи хрипкий голос...» Вражає й те, що жінку лиходії перепинили не глухої ночі десь у безлюдному місці, а о 19.30 неподалік тієї ж школи №111.

— У цей час надворі ще світло, та й люди були неподалік — поблизу п'ятиповерхівок сиділи місцеві жителі, — пригадує Ірина Круглова. — Втім, ці двоє молодиків почували себе дуже впевнено і зі мною не церемонилися. Сказали, що я оката й язика, але вони це виправлять: очі повиколоють та язика відріжуть. А ще моєму старшому сину пообіцяли ноги переламати. І все це станеться, якщо не перестану ходити по судах і боротися проти закриття нашої школи. Тобто це було перше попередження.

Небезпечна позиція?

Жінка й справді активістка ініціативної групи батьків та вчителів, які намагаються відстояти школу з українською мовою навчання (старший її син перейшов до 5-го класу, молодший збирається йти до 1-го). І нітрохи не сумнівається, що ота зустріч із «спортсменами» — результат її активної позиції. Адже Ірина Круглова 23 травня



Найбільш активним протестувальником нині погрожують фізичною розправою

подала адміністративний позов до Ворошиловського райсуду Донецька стосовно відміни рішення міської ради від 15 квітня ц. р. про закриття школи №111. Вже 27 травня суд призупинив дію згаданого рішення міськради. А в той день, коли копії судової ухвали потрапили до Петровської райради та райвідділу освіти, жінку й зустріли біля школи невідомі.

— Слідчий пообіцяв ретельно розібратися і відшукати причетних до погроз, але я впевнена, що сліди цієї пригоди треба шукати в районній раді та у відділі освіти, — переконана вона. — Бо й голова райради Станіслав Повний, і керівник райвідділу освіти Лариса Фофанова ще у березні всіх переконували: мовляв, наші зусилля марні, бо школу все одно закриють. І вони й надалі роблять все для цього. Приміром, коли вже суд призупинив дію рішення міськради про закриття школи, до закладу приїхала начальниця райвідділу освіти і почала вимагати від вчителів, аби вони зібрали заяви від батьків про перехід до школи №101. Казала, що жоден із вчителів не піде додому, поки всі батьки не напишуть заяви...

Після звернення до Генпрокуратури та низки телесюжетів про погрози Ірині Круглової стало відомо далеко за межами регіону, а її опоненти поки притихли. Проте в сім'ї жінки, зрозуміло, дуже переживають і побоюються наступних рішучих дій з боку «спортсменів» та їх «тренерів». А сама вона поки не має наміру відступати. Хоча зізнається, що спільників стає дедалі менше. «Спершу батьки та вчителі дуже активно «воювали» за школу. Але потім деякі здалися, бо їх залякали звільненнями з роботи тощо. Звісно, мене зараз всі морально підтримують, однак що буде далі, важко сказати...» — знизую плечима жінка.

«Оптимізувати» — не будувати!

У Донецькому міському управлінні міліції підтвердили: за фактом погроз жительці Петровського району Ірині Круглової зараз ведеться перевірка, однак про якісь результати цієї

роботи поки що говорити завчасно. А з міської ради надійшло повідомлення, що це питання, а також забезпечення безпеки сім'ї активістки перебуває на контролі особисто міського голови Донецька.

Коли суд призупинив дію рішення міськради про закриття школи, до закладу приїхала начальниця райвідділу освіти і почала вимагати від вчителів, аби вони зібрали заяви від батьків про перехід до школи №101. Казала, що жоден із вчителів не піде додому, поки всі батьки не напишуть заяви.

Подібна турбота, певна річ, зворушує, проте не варто забувати, що тугий вузол проблем навколо однієї з «оптимізованих» шкіл зав'язався не без участі «батьків міста».

Українську школу в Петровському районі відкрили у 1995 році спільними зусиллями: Львівська, Івано-Франківська та Тернопільська області забезпечили навчальний заклад підручниками, з Чернівців привезли національний одяг для першокласників та експонати для «Світ-

лиці». Для російськомовного Донецька наповненість учнями школи вважається на пристойному рівні — 57,2 відсотка! Тому наміри керівників району та міста закрити школу і перевести дітей до російської школи №100 та двомовної №101 для батьків і вчителів стали досить несподіваними.

Відтак ще взимку тут розпочалися акції протесту. «Ми себе підпалимо, але школу №111 закрити не дамо!» — з такими гаслами виходили мешканці району на пікетування районної та міської рад. Мітинг відбувся біля парадного під'їзду Донецької міськради 15 квітня, коли сесія прийняла рішення про закриття трьох міських загальноосвітніх шкіл, серед яких і №111. У міській прокуратурі обурених батьків тоді запевнили, що по кожній із шкіл проведуть перевірку доцільності подібного рішення і розглядатимуть всі заяви позивачів. Нарешті наприкінці травня Ворошиловський суд за позовом Ірини Круглової таки прийняв ухвалу про призупинення рішення Донецької міськради

про ліквідацію школи, та вже за кілька днів невідомі пообіцяли їй відрізати язика, повиколовати очі та переламати ноги малолітньому сину, який займається футболом.

До речі, з'ясувалася ще одна дуже цікава деталь щодо реакції на судові рішення. Як повідомила «УК» заступник голови обласної організації Всеукраїнського товариства «Просвіта» Марія Олійник, згадану ухвалу Ворошиловський суд прийняв ще 27 травня, а до міської ради вона

потрапила аж... 8 червня. Де всі ці дні блукав важливий для подальшої долі школи і багатьох людей документ, залишається тільки здогадуватися. За попередньою версією, на роль «стрілочника» обрали кур'єра.

Недалекоглядна позиція

На жаль, пристрасті навколо проголошеної обласною владою оптимізації навчальних закладів (всього в області у 2011 році вирішили закрити 26 шкіл) не вичають не тільки в Донецьку. Приміром, прокуратура міста Торез винесла протест на рішення міськради від 28 січня про закриття школи №27. Відповідною перевіркою було встановлено, що «рішення не відповідає положенням Закону України «Про освіту» та «Про загальну середню освіту» стосовно гарантій дітям щодо отримання повної, якісної та доступної освіти; зокрема міською радою не врахована кількість учнів цього навчального закладу, не вжиті заходи з організації підвезення дітей до інших шкіл, а також порушено їхнє право на вільний вибір мови навчання».

Розглянувши зазначений протест правоохоронці запропонували депутатам на сесії 27 травня. Та «слуги народу» виявилися «мудрішими» — перенесли розгляд цього питання аж на кінець літа. А вже 3 червня, розповідають вчителі, вранці до школи, де ще йшли екзамени, під'їхали вантажівки і почали вивозити шкільне майно: парти та інше обладнання.

...Окремі керівники краю дуже нервують, коли мова заходить про запропоновану ними ж «оптимізацію» шкіл, і будь-які зауваження відразу називають політичними спекуляціями. Тим часом своєрідною політикою можна назвати і отой банальний «гоп-стоп», і оте метушливе та поспішне звільнення приміщень шкіл від учнів та майна. Причому цю політику — за літо якомога швидше ліквідувати приречені школи — навряд чи можна назвати далекоглядною і перспективною.

ДО РЕЧІ

На одного вчителя — один учень

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

РЕАЛІЇ. На сесії Смілянської райради Черкащини прийнято рішення про закриття двох шкіл — у селах Самгородок та Миколаївка. За словами заступника голови райради Станіслава Пилипенка, бюджет вже не витримує затрат на фінансування шкіл з мізерною кількістю учнів. Норми для утримання одного учня перевищуються в 4-6 разів. Приміром, у миколаївській школі навчається 13 учнів — їх обслуговує стільки ж педагогів та інших працівників. «Навчати одному вчителю одного учня, — каже Станіслав Григорович, — не зовсім правильно. Як з точки зору економічної, так і педагогічної. Тому діти з Миколаївки з першого вересня відвідуватимуть школу, що в сусідній Костянтинівці. А в Самгородку, де всього шестеро учнів, всі вони вже відвідують Макіївську школу, тут вирішене питання щодо підвезення дітей. Проблем із працевлаштуванням освітян немає — здебільшого тут працювали пенсіонери».

Депутат райради Мар'яна Герасименко голосувала проти такого рішення. «Я пропонувала зберегти хоча

б початкову школу — об'єднати її з дитсадком, щоб маленькі діти навчалися у своєму селі. Але мої пропозиції навіть не розглядалися».

Від зменшення числа учнів у сільських школах нікуди не подінешся, — говорить начальник обласного управління освіти і науки Іван Шарапа. — 15 малокомплектних шкіл упродовж останнього року закрилися через відсутність учнів. Нині розпочали процес ліквідації 10 шкіл, реорганізації в заклад нижчого ступеня — семи шкіл. За останні п'ять років у селах реорганізували в заклади нижчого ступеня 30 закладів. Все вирішується за участю сільських рад та громадськості сіл.

Це підтверджує голова села Самгородок Степан Педченко і додає, що хоча учні доїжджають автобусом до школи в сусідній Макіївці, є проблема з дошкільнятами — для 17 дітей немає дитсадка. Бракує коштів на утримання й закладу культури. Тож назріла гостра необхідність провести укрупнення сільрад, надавати їм державну дотацію. Адже поповнювати бюджет села немає можливості — підприємств на території ради обмаль, інші надходження — мізерні.

ТЕРИТОРІЯ СЛОВА

Його аудиторія — увесь світ

ПРЕЗЕНТАЦІЯ. Остання книжка Андрія Куркова «Форель à la нежность» зібрала в Національній парламентській бібліотеці переповнену залу

Валерій СЕРДЮК
для «Урядового кур'єра»

Твір, що дав назву книжці, — невеличкий кулінарний трилер. Його дія відбувається навколо ресторану, шеф-кухар якого зник і ніхто не знає, що з ним трапилося. Привертає увагу повість «Деклассированные». Автор присвятив його Костянтину Вагінову та Андрію Платонову. Як на мене, є також подібність до «Собачого серця» Булгакова... Інтелігент, якому немає місця в новому суспільстві, професор філософії, що несподівано засвоїв виготовлення тун...

Зовнішньому світу нас бояться не варто

До нової книжки також увійшли і понад 40 публіцистичних нарисів: короткі оповідання, подорожні нотатки про Ісландію, Росію, Норвегію, враження від участі автора в автопробігу з Петербурга до Єкатеринбурга тощо. Зокрема, я довідався, що автор ненавидить війну («Я вообщє против войны. И против войны старшего поколения с младшим» («О двух Украинах»)) та насміхається з армійського безглуздя (повість «Нападение» і розповідь «Время невидимых перемен»). Щиро дивується з того, що інтелектуально багата Україна є водночас кадровою пустелею, бо постачає мізки для інших держав.

З любов'ю й ніжністю він описує наше місто («Сон Киева. Его друзья и враги»), хоч часточка його серця — у Львові («Львовское послекусие»). Загалом відчувається, що серце автора — тут, у столиці, на березі Дніпра. Короткі розповіді про відвідання закордону — і знову замилювання київськими вулицями...

Книга «Форель а la нежность» цінна тим, що в ній, поруч із вигаданими персонажами є думки самого автора про роки української незалежності, недолики, негаразди, недоречності. Самозахоплення землі, двомовність, проблеми книгодрукування. Курков, подібно до Олександра Радіщева, теж проїхався із Петербурга до Москви. Висновок: «В России не любят правил вообще, а правил дорожного движения особенно». Водночас Україна — «страна мирно-хаотическая. И наш хаос может быть опасен только для нас самих. Внешнему миру нас бояться не стоит».

Мій Курков

За Андрієм Курковим я спостерігаю давно. Люблю його за приязнь і вихованість, толерантність та інтелект. Справа не лише в його популярності. Це єдиний сучасний український письменник, який живе на гонорари від своїх видань, а не від зарплати держслужбовця, не пнється у владу, не вимагає премій, номінацій, не бере участі у політичних шоу, нормально сприймає критику...

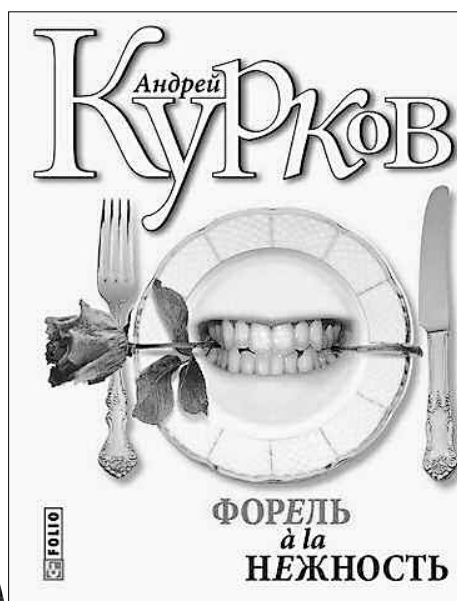


Фото автора

У ньому дивовижним чином поєднуються ділові якості з добротою й чуйністю. Він постійно допомагає своїм колегам, на кожному «Книжковому світі» представляє іншого автора, й не одного. Може спілкуватися з

культуру й збагачує її, не відгороджується від читачів. Це український російськомовний письменник. Його твори читаються легко, немов вливаються в душу... Курков у новій книжці відгукується на різноманітні проблеми киян: нічні стрітрейсери на Софійській площі, «невидимий мер» Черновецький, зникнення Сінного ринку і закриття невеличкого поштового відділення однаково турбують його.

Безумовно, було б непогано, аби він не лише говорив, а й писав українською... Але тоді це був би вже не він. Адже «раздвоенная личность, как крепко выпивший мужик, может «раздваивать» все остальное вокруг себя, в том числе и страну» («Две Украины»). То чи варто довіритися, ділити Куркова, прагнучи відповісти на запитання — він наш чи не наш? Наскільки він український? Ось як на це відповідає він сам: «Пусть кто-то считает себя чистокровным украинцем или чистокровным русским, чистокровным русином или гагаузом, но личная чистокровность не должна становиться критерием отбора в политическую партию или на работу» («Как нам обустроить Украину»).

Поза літературою Курков не боїться висловлювати свої думки й відстоювати їх. На початку 2005 року він став персоною нон-грата в Росії. На теренах РФ припинено поширення його книжок, зв'язок з його російським видавництвом «Петербургский писатель» розірвано. Однією з причин такого явища він називає свої виступи у пресі під час «помаранчевої революції», в яких він давав негативні оцінки щодо офіційної політики Росії та її втручання у хід українських виборів-2004. Курков не дуже цим переймається. Та й навіщо? Його аудиторія — увесь світ.



Андрій Курков живе тільки на гонорари від своїх видань

У нас інше цунамі

ПОДІЯ. У Києві презентовано книжку про Чорнобиль, видану в Італії

Людмила ЯНОВСЬКА,
«Урядовий кур'єр»

У книжки «Зоря на ім'я Полин: пам'ятаючи Чорнобиль», видрукуваної в Римі у видавництві «Віелла», — італійські та українські автори. Наші співвітчизники представлені добіркою поезій Ліни Костенко та її сценарієм до фільму Ролана Сергієнка «Чорнобиль. Тризна», статтями Юрія Щербак, Юрія Шаповала, Наталії Баранівської, Оксани Пахльовської.

Історик Наталія Баранівська, котра причетна до двох великих збірників документів «Чорнобильська трагедія» та «Чорнобиль і проблеми здоров'я», виданих Інститутом історії України, досліджуючи цю вітчизняну катастрофу з 1992 року, захистила докторську дисертацію, стала автором 4 монографій і щойно видрукуваної

книжки «Чорнобильська трагедія. Нариси історії». «Аварії в Чорнобилі й Фукусімі показали, що людство йде по лезу ножа, оскільки небезпека ядерної енергетики очевидна, — наголошує пані Наталія. — Але маємо потужне лобі, яке дозволяє собі й тепер пропагувати атомну енергетику, насаджувати атомні електростанції. Яким чином можна після Чорнобиля прийти до думки будувати їх ще? Чому б не пошукати альтернативні джерела енергії?»

«У Японії не хотіли паніки, заощадили нерви людей. Але через місяць вибачилися перед народом, що не все сказали, що саме сталося з «Фукусімою». А чому ми й досі не знаємо правди про Чорнобиль? Наше суспільство 25 років накриває цунамі брехні. Як можна, маючи Чорнобиль, робити велику стратегію з будівництва ще 22 енергоб-

локів?» — обурена й Ліна Костенко, яка має відношення до цих проблем з 1991 року.

Передмову до книжки написала її куратор Франческа Ломастро, директор невеликої асоціації, яка за 12 років оздоровила майже 4 тисячі українських дітей,

Ця книжка — віконце у розуміння й сприйняття України як частини не лише європейської цивілізації, а й європейського болю, розгубленості, страху і віри в те, що можна протистояти цій біді разом, і її подолати.

опікується ними в інтернатах і юними пацієнтами з лейкозом, лейкеміями в лікарнях.

Андрій Омелянюк — один з авторів і упорядників книжки — днями повернувся з її презента-

ції у місті Віченца. «Інтерес до неї надзвичайно великий, — розповів він. — Чорнобильська тема вийшла на передній план з огляду на 25-ті роковини, але не тільки. В Італії ця проблема останні роки дискутується в суспільстві досить активно. А

одразу після Чорнобиля відбувся референдум, на якому італійський народ запевнив, що він проти розвитку ядерної енергетики у власній країні».

Україна, за словами Оксани Пахльовської,

увійшла до центральних тем роботи одного з найпрестижніших в Італії за науковим доробком Інституту студій суспільної та релігійної історії в місті Віченца. Проведено кілька конференцій. Перша стосувалася Києва і його внеску в історію Європи, найгучніша й найскладніша — Голодомору. А в організованій нещодавно, присвяченій осмисленню трагедії Чорнобиля, взяли участь з українського боку Юрій Шаповал, Юрій Щербак і Наталя Баранівська. Ця конференція відбулася поблизу Віченци на території вілли Андреа Палладіо, визначного архітектора італійського Відродження, де зробив виставку український художник Анатолій Гайдамака.

«Уявіть старовинні ренесансні фрески на стінах, а на їхньому тлі прозорі світліни Чорнобиля, — описувала її експози-

цію пані Оксана. — І фотографії цього стражденного краю з виставки Ігоря Костіна в старому німецькому бункері часів Другої світової війни. У дворі під великим крислатим деревом розкидані знімки чорнобильців. А вздовж алеї парку — хрести, і на кожному — ім'я українського села, загиблого в чорнобильській зоні. При вході до вілли — дитячі малюнки, частина з них потрапили в книжку «Зоря на ім'я Полин: пам'ятаючи Чорнобиль», до якої додається диск двох молодих італійських режисерів, котрі відзняли виставку. Ця книжка — віконце у розуміння й сприйняття України як частини не лише європейської цивілізації, а й європейського болю, розгубленості, страху і віри в те, що можна протистояти цій біді разом і її подолати».

ІНФОРМАЦІЯ

ПРО КОНКУРС НА ЗДОБУТТЯ ЗОЛОТОЇ МЕДАЛІ ІМЕНІ В.І.ВЕРНАДСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ У 2011 РОЦІ НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ ОГолошує конкурс НА ЗДОБУТТЯ ЗОЛОТОЇ МЕДАЛІ ІМЕНІ В.І.ВЕРНАДСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ

З метою відзначення вчених за видатні досягнення в галузі природничих, технічних та соціогуманітарних наук, на честь першого президента Української академії наук — видатного вченого, академіка Володимира Івановича Вернадського, а також з нагоди 85-річчя створення Академії Національною академією наук України було засновано Золоту медаль імені В.І.Вернадського. Щорічно до дня народження академіка В.І.Вернадського (12 березня) присуджуються дві золоті медалі — одна вітчизняному і одна зарубіжному вченому.

ПРО КОНКУРС НА ЗДОБУТТЯ ПРЕМІЙ ДЛЯ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ І МОЛОДИХ УЧЕНИХ, ЩО ПРИСУДЖУЮТЬСЯ НАЦІОНАЛЬНОЮ АКАДЕМІЄЮ НАУК УКРАЇНИ У 2011 РОЦІ НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ ОГолошує конкурс НА ЗДОБУТТЯ ПРЕМІЙ ДЛЯ МОЛОДИХ УЧЕНИХ І СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ЗА КРАЩІ НАУКОВІ РОБОТИ

За роботи в галузі природничих, технічних і соціогуманітарних наук Президія НАН України щороку (в лютому) присуджує чотирнадцять премій для молодих учених і чотирнадцять премій для студентів вищих навчальних закладів. Премії присуджуються окремим авторам або колективу авторів за кращі наукові роботи, а також за серію наукових робіт з єдиної тематики, за відкриття та винаходи. Колектив, висунутий на присудження премії, повинен включати лише основних авторів, чий внесок був найвагомішим, і складається не більш як з трьох осіб. Особам, удостоєним премій, на загальних зборах відповідного відділення Національної академії наук України вручаються дипломи встановленого зразка. На конкурс не приймаються роботи, які раніше були удостоєні премій НАН України, галузевих академій або спеціальних премій інших відомств, що присуджуються за конкурсами.

Не приймаються на конкурс також збірники наукових робіт різних авторів.

1. В конкурсі можуть брати участь наукові співробітники, викладачі, стажери-дослідники, аспіранти науково-дослідних установ, вищих навчальних закладів віком до 35 років включно, студенти вузів, а також аспіранти та студенти зарубіжних країн, які навчаються в наукових установах та вузах України.
2. Право висувати кандидатів на здобуття премій надається: ученим радам наукових установ і вищих навчальних закладів, колеґіям (президіям) міністерств і відомств України, технічним радам промислових підприємств, конструкторських бюро, радам наукових і науково-технічних товариств, що підтверджуються витягом з протоколу засідання вченої ради установи або відповідного органу підприємства, організації, чи відомства.
- Роботи, виконані молодими вченими, приймаються Національною академією наук України на конкурс за поданням відповідних міністерств, відомств, організацій та рад.
3. Граничний термін подання роботи на конкурс — 15 грудня 2011 р.
4. Організація, яка висунула роботу на присудження премії молодим ученим та студентам, подає до Президії НАН України (01601, м. Київ, вул. Володимирська, 54, телефони для довідок: 8(044) 239-64-24; 8(044) 239-64-63) в оформленому належним чином вигляді з написом на титульному аркуші: «**На здобуття премій НАН України для молодих учених (студентів)**» та **засначенням відділення НАН України відповідно до тематики роботи:**
- а) офіційний лист установи щодо направлення конкретної роботи на конкурс (на бланку) в 2-х примірниках, скріплений гербовою печаткою установи;
 - б) обґрунтоване подання, що включає назву, наукову характеристику роботи й коротку анотацію;
 - в) опубліковану наукову роботу (серію робіт), матеріали наукового дослідження або винаходу у 2-х ідентично оформлених примірниках — на конкурс молодих учених;
 - г) наукову роботу, матеріали наукового дослідження або винаходу в 1 примірнику — на конкурс студентів;
 - д) конкретну довідку у відсотково-цифровій формі про творчий внесок кожного члена авторського колективу, який складається з двох чи трьох осіб, у роботу або серію робіт, висунутих на конкурс;
 - е) довідку про те, що роботи, які подаються на конкурс, не були раніше удостоєні премій НАН України, країн СНД та ін.;
 - ж) не менше двох рецензій сторонніх організацій (з зазначенням їхньої адреси);
 - з) відомості про автора: прізвище, ім'я, по батькові, повна дата народження, місце роботи, науковий ступінь й посада (для студентів — вуз, факультет, курс у розгорнутому вигляді), домашня та електронна адреси, номер телефону (службовий, домашній та мобільний), ксерокопія довідки про надання ідентифікаційного коду автора.

реклама оголошення виклики до суду реклама оголошення виклики до суду реклама оголошення виклики до суду

ПРАТ СК «ПЗУ Україна» повідомляє, що вважаються втраченими наступні бланки: обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів: серія ВА: 3813548, 7080731, 7081319, 7081322, 2190244, 7070432, 7070489, 7070409, 1215141; серія БЕ: 5507995-5508000, 8249761, 5507486, 8240150, 1014628, 1029416, 1040352, 5481827-5481828, 5500581, 5503421, 8254095, 5506029, 5494732, 8244460, 5499551-5499555, 5499011, 5482780, 1039949, 5497498, 1009686, 1009690; серія ВС: 2802481-2802483, 7765775, 3145566, 7762194, 2810947, 2811164, 3161907, 3166824, 7762849, 2802196, 2806699, 2807083, 7763541, 7766057-7766058, 3163084; Зелена Картка Європа: 5673596, 6019096-6019097, 4728462, 5284731, 5286144, 6020139-6020140, 6016198; Зелена Картка Європа, Росія: 7245288, 7988748, 6913972-6913973, 6915122, 7988420, 6549880-6549881, 6547713, 6911991, 6546120, 7243700-7243701, 7241744, 6911374, 6548651, 6548655; Зелена Картка Білорусія, Молдова, Росія: 6398507, 7775631; автотранспортне страхування: КІТ пакет — 1259; АВТОКАСКО — 106533, АВТОМІКС - 3868; добровільне страхування відповідальності за оплату наданих послуг під час поїздки за кордон: 980650, 533261, 533276, 533281, 533288, 533299, 652972, 652975, 665827, 665838, 665906, 665925, 665936, 665970, 665997, 695406-695407, 695460, 695472-695475, 695488, 712917, 712943, 712946, 872498-872499, 925332, 925339, 931002-931003, 931005, 931007-931008, 931010-931015, 923902, 717251, 818988, 824582, 824872-824878, 830555, 831590, 831594, 831617-831619, 839770, 839927, 866034, 896214, 905862-905863, 915807, 915850, 923654-923655; добровільне страхування від нещасного випадку: 70083823, 70084014, 70084016, 70084038, 70057208, 21, 1663, 70088270, 70083902-70083903, 70100277; спецзнак до обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів: серія СК: 830335, 830411, 830421, 830481-830485, 830500, 830518, 830521, 828893-828894; серія СЕ: 814430, 798693, 813892; серія СЙ: 197378, 197393; серія СЦ: 452466, 452471; серія СЦЦ: 942533; серія СЮ: 510854, 508002, 508006.	02.06.2011р. <i>господарським судом Дніпропетровської області</i> (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбішева, 1-А) винесено постанову по справі № 29/5005/6325/2011 про визнання Товариства з обмеженою відповідальністю «ТАМІРА» (ідентифікаційний код 22610495; адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Краснопільська, буд.9, н/р 26003200000057 у ПАТ «Ві-Ейбі Банк», МФО 380537) банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатором у справі призначено арбітражного керуючого Дубицьку Наталію Юріівну (ліцензія АВ № 470413), поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Краснопільська, буд. 9, офіс № 505; тел./факс (056) 373-83-50. Кредитори мають право заявити свої претензії до боржника, який ліквідується, в місячний строк з дня публікації оголошення про визнання боржника, який ліквідується, банкрутом.	02.06.2011р. <i>господарським судом Дніпропетровської області</i> (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбішева, 1-А) винесено постанову по справі № 29/5005/6381/2011 про визнання Товариства з обмеженою відповідальністю «ОЛЬГА» (ідентифікаційний код 30236375; адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Краснопільська, буд. 9, н/р 26009001061002 у Харківському РУ ПАТ «КБ «Південкомбанк», МФО 350813,) банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури в порядку ст.51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатором у справі призначено арбітражного керуючого Малишеву Тетяну Анатоліївну (ліцензія АВ № 470409), поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Краснопільська, буд. 9, офіс № 503; тел./факс (056) 373-83-50. Кредитори мають право заявити свої претензії до боржника, який ліквідується, в місячний строк з дня публікації оголошення про визнання боржника, який ліквідується, банкрутом.
--	--	--

Закрите акціонерне товариство «ДІПРОВЕРФ» повідомляє про проведення 26 липня 2011 року о 10:00 годині Загальних Зборів Акціонерів Закритого акціонерного товариства «ДІПРОВЕРФ», які відбудуться за адресою: 03110, м. Київ, вул. Клименка, 25, актовий зал.

Загальними зборами Акціонерів Закритого акціонерного товариства «ДІПРОВЕРФ», будуть розглянуті наступні питання порядку денного:

1. Про затвердження ліквідаційного балансу товариства;
2. Про розподіл майна Товариства.

Пропозиції щодо порядку денного надсилати за адресою: 02160, м. Київ, проспект Возз'єднання, 15, оф. 710.

Ознайомитись з матеріалами необхідними для проведення Загальних Зборів акціонери мають можливість за адресою: 02160, м. Київ, проспект Возз'єднання, 15, оф. 710.

Реєстрація акціонерів буде проводитись з 9:30 до 10:00 за місцем і в день проведення Загальних Зборів Акціонерів ЗАТ «ДІПРОВЕРФ» за адресою: 03110, м. Київ, вул. Клименка, 25 у актовому залі, за наявністю документа, що посвідчує особу акціонера.

Представникам акціонерів необхідно мати засвідчену в установленому порядку довіреність. Дата складання переліку акціонерів 20.05.2011 року.

У провадженні Вижиницького районного суду знаходиться цивільна справа №2-355/11 за позовом Романа Леоніда Стаховича до Мотовилиць Віталія Миколайовича, третя особа на стороні відповідача — Мотовилиць Лілія Анатоліївна, про стягнення боргу за договором позики.

Розгляд зазначеної справи повторно призначений на 23 червня 2011 року о 10.00 год. у приміщенні Вижиницького районного суду Чернівецької області по вул. Українська, 13, м. Вижиця, Чернівецька область, **суддя Пилип'юк І.В.**

Суд викликає відповідача Мотовилиць Віталія Миколайовича, 21.02.1974 року народження, третю особу Мотовилиць Лілію Анатоліївну, 14.11.1974 року народження, жителів смт Берегомет, вул. Титова, 15, Вижицького району Чернівецької області.

Якщо до суду є обов'язковою, в разі неявки відповідача та третьої сторони, справа розглядатиметься за наявними матеріалами.

Згурівський районний суд Київської області викликає в судове засідання ГОЛОВКО ЛЮДМИЛУ ЛЕОНІДІВНУ, проживаючу за адресою: смт Згурівка , вул. Будівельників, 9, Згурівського району Київської області, оскільки в провадженні суду знаходиться справа № 2-102/11 за позовом Публічного акціонерного товариства «РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» до Головка Людмили Леонідівни про стягнення заборгованості за кредитним договором № 014/2560/73/59445 від 20.08.2007 року, яка призначена на 14 год. 00 хвилин 14 липня 2011 року та буде розглядатися в залі Згурівського районного суду за адресою : 07600, смт Згурівка, Київської області, вул. Українська, 43.

Згурівський районний суд Київської області пропонує ГОЛОВКО ЛЮДМИЛУ ЛЕОНІДІВНІ надати свої заперечення щодо позову та докази, що обґрунтовують ці заперечення.

У разі неявки в судове засідання та неповідомлення суду про причини неявки, справа буде розглянута у відсутність ГОЛОВКО ЛЮДМИЛИ ЛЕОНІДІВНИ на підставі доказів, які є в матеріалах справи.

Комісія з припинення повідомляє про прийняте загальним зборами учасників Концерну від 30.05.11 **щодо припинення Рощенер «Харківський канатний завод»** (код 22608417, м. Харків, вул. Китаєнко, 1) шляхом його ліквідації. 30.05.11 функції комісії з припинення юридичної особи покладено на генерального директора Халабурдіна Святослава Володимировича. 31.05.11 державним реєстратором Харківської МР внесено відомості до ЄДРПОУ про припинення Концерну «Харківський канатний завод». Кредитори Концерну «Харківський канатний завод» можуть заявити вимоги протягом двох місяців з дня публікації повідомлення про припинення Концерну «Харківський канатний завод» шляхом направлення письмових заяв за адресою: м. Харків, вул. Китаєнко, 1.

Голова суду Р. В. Хижний

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ



Біля пам'ятника галушці у Полтаві завжди багато дівчорі

Нема в світі краще юшки...

ТРАДИЦІЇ. Полтавці вкотре довели, що невинадково називаються галушечниками

Олександр ДАНИЛЕЦЬ,
«Урядовий кур'єр»

«Нема в світі краще юшки, якщо в юшці є галушки!» Ці слова з жар-тівливої пісні якнайкраще характеризують кулінарні уподобання полтавчан. У тамтешніх їдальнях, кафе і ресторанах вам запропону-ють щонайменше кілька де-сятків різних страв, у назві яких фігурує слово «га-лушка». Галушки класичні (відварені в курячому бу-льйоні з курячим м'ясом), із начинкою (лівер, капуста, сало, печінка, сир, кріп, ци-буля), в олії, сметані тощо. Тож цілком природно, що минулої суботи в обідню пору «всі дороги» значної частини полтавців вели до Соборного майдану, де ви-ривало свято полтавської галушки.

А вибір галушок на святі був чималий. Щоправда, безкоштовне пригощання швидко скінчилося, а от за гроші можна було скушту-вати галушки на будь-який смак. У тім числі і з ексклюзивною начинкою — маком та полуницею. Як на базарі, ціни були різ-ними — 4-6 грн штука і до-рожче. Тільки ніхто по-



Ох, і смачнючі ж полтавські галушки!

штучно галушки не купу-вав, якщо вже брали, то по тарілці з горою. Та й не всяка господиня здатна приготувати такі галушки в домашніх умовах. А під-лива ж яка була до галу-шок! Часникова, грибна, з додаванням цибулі, сме-тани... Такі пахощі стояли над майданом!

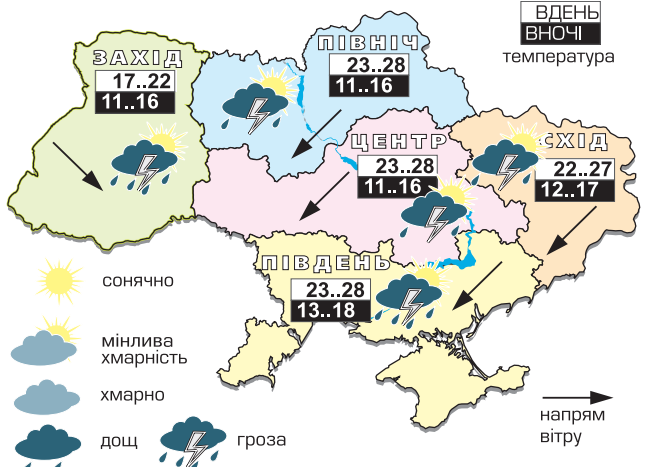
Крім галушок, пригощали варениками, млинцями з м'ясною, сирною, фрукто-вою начинками, вареницею із салом та цибулею, душе-ниною зі свинини з галуш-ками, дереунами, кручени-ками, морозивом, квасом, пивом, медовухою... Усю цю смакоту людям пропону-вали 20 харчових закладів.

Добряче наївшись, при-сутні на святі стали свід-ками «Полтавської битви кухарів» — галушечного конкурсу, підсумки якого підбило авторитетне журі, очолюване заступником го-лови Полтавської обласної державної адміністрації Бо-рисом Галушком. До речі, в Полтаві живе понад півти-сячі людей, чії прізвища співзвучні з кулінарним символом міста над Вор-склою, а в області таких більше тисячі.

Загалом, того дня участь у святі взяли близько 50 суб'єктів підприємництва різних форм власності, і з різних регіонів України. Працювало «Містечко майстрів», широко була представлена художня са-модіяльність і фольклорні групи, учні Полтавського професійного училища імені Чепіги провели майс-тер-клас із приготування галушок.

За приблизними підра-хунками, на страви, пред-ставлені під час свята, було використано 5 тонн бо-рошна, близько тонни м'яса, 250 кілограмів цибулі, більше тисячі яєць, 35 кіло-грамів солі. Тож галушок вистачило усім!

ПОГОДА НА ЗАВТРА



ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 11 ЧЕРВНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+11 +16	+23 +28	Черкаська	+11 +16	+23 +28
Житомирська	+11 +16	+22 +27	Кіровоградська	+11 +16	+23 +28
Чернігівська	+11 +16	+23 +28	Полтавська	+10 +15	+22 +27
Сумська	+10 +15	+22 +27	Дніпропетровська	+11 +16	+23 +28
Закарпатська	+11 +16	+17 +22	Одеська	+12 +17	+23 +28
Рівненська	+11 +16	+18 +23	Миколаївська	+13 +18	+24 +29
Львівська	+10 +15	+17 +22	Херсонська	+13 +18	+24 +29
Івано-Франківська	+10 +15	+17 +22	Запорізька	+12 +17	+23 +28
Волинська	+10 +15	+17 +22	Харківська	+11 +16	+22 +27
Хмельницька	+11 +16	+18 +23	Донецька	+12 +17	+23 +28
Чернівецька	+10 +15	+17 +22	Луганська	+12 +17	+22 +27
Тернопільська	+11 +16	+18 +23	Крим	+13 +18	+23 +28
Вінницька	+10 +15	+21 +26	Київ	+14 +16	+25 +27

Укргідрометцентр

Засуджений — не боксерська груша

Валерій МЕЛЬНИК,
«Урядовий кур'єр»

КРИМІНАЛ. До Маневської виправної колонії № 42 Володимир Д. потрапив для відбукання вироку суду за скоєний економічний злочин. У березні цього року він самовільно покинув дільницю соціальної реабілітації, а 19 квітня був виявлений працівниками Кодимського РВ УМВС України в Одеській області і доставлений до місця відбукання покарання. Що саме відбулося після примусового повернення засудженого, зараз встановлює слід-ство. Але достеменно відомо: 21 квітня 25-річного чоло-віка знайшли мертвим з ознаками насильницької смерті.

— Встановлено: настання смерті Володимира Д. було спричинене умисними протиправними діями службових осіб колонії, що супроводжувалися насильством, боліс-ними і такими, що ображають особисту гідність потерпі-лого, діями, — розповів прокурор Волинської області Ан-дрій Гіль. — Тому за фактом перевикання ними службо-вих повноважень за ознаками злочину, передбаченого ч. 3 ст. 365 Кримінального кодексу України, порушено кримінальну справу. Призначено ряд експертиз, які ма-ють дати судово-медичну оцінку нанесеним засудженому по-боєм.

У порушеній кримінальній справі фігурує начальник ус-танови; нині він перебуває на підписці про невинізд. За-арештований заступник начальника колонії із безпеки. Але хто саме винен у трагедії і чиї умисні дії призвели до смерті засудженого, можна буде сказати лише після за-вершення експертиз, слідства і оцінки всіх обставин цієї непересічної справи судом.

Солом'янський районний суд м. Києва (м. Київ, вул. М. Кривоноса, 25, каб. 17) викликає на 10.00 год. 13.06.2011 року Костюка Дмитра Дмитро-вича як відповідача в цивільній справі за позовом ПАТ «Універсал Банк» до Костюка Дмитра Дмитровича, третя особа — приватне підприємство «Туристична фірма «Зета», про стягнення заборгованості.

Повідомляємо, що у разі вашої неявки в судові засідання без поважних причин або неповідомлення про причини неявки суд вирішує справу на підставі наявних у ній даних.

Суддя В. В. Лазаренко

Постановою **Господарського суду Донецької області** по справі № 5/716 від 01.06.2011 року **визнано банкрутом боржника: Товариство з обмеженою від-повідальністю «Торговий дім «АВТОМЕТАН»**, м.Горлівка, розташованого за адресою: 84624, Донецька область, м.Горлівка, Калінінський район, вул. Шепелева, буд.6, кв.286; код ЄДРПОУ 34782314.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено го-лову ліквідаційної комісії Лотарева Олександра Миколайовича (адреса: 84637, Донецька область, м.Горлівка, пр-кт Перемоги, буд.89, кв.26; ідентифікаційний код 2972917932).

Вимоги приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 84637, Донецька область, м. Горлівка, пр-кт Перемоги, буд.89, кв.26.

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (пільговий)

Головний редактор — Сергій БРАГА
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Анатолій ВОЛОШИНЕНКО,
Володимир ДЕХТЯРЕНКО,
Зоя РОМАН, Лариса УСЕНКО
Відповідальний секретар Іван ГРОМ'ЯК

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Садова, 1
Телефон для довідок: 253-12-95.
Телефони відділу реклами: 253-55-09,
факс: 253-72-91, 253-34-78, e-mail: adv@ukcc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 20399. Тираж 53803

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф»,
04073, Київ, вул. Марка Бовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua